

A night sky photograph featuring the Milky Way galaxy. The galaxy's core is visible as a bright, yellowish-white band of light, transitioning into a blue and purple glow as it stretches across the sky. The background is a dark, star-filled expanse. At the bottom of the image, the dark silhouettes of evergreen trees are visible against the lower edge of the sky.

พระปณฺญา
ของพระเจ้า

เอเดรียน เอเบนส์

พระปัญญาของพระเจ้า

ความรู้เบื้องต้นเรื่องความขัดแย้งระหว่างพระเจ้าและซาตาน

(บทนำสู่หนังสือสงครามแห่งประวัติศาสตร์)

(ใช้พระคัมภีร์ฉบับ TNCV)

www.fatheroflove-thailand.com

danutasn@gmail.com

มิถุนายน 2020

สารบัญ

1. พระบิดาของเรา.....	4
2. ผู้ทรงครอบครองของทุกสิ่ง	7
3. พระปัญญาของพระเจ้า.....	10
4. ความเสมอภาค	16
5. เจตจำนง.....	19
6. วิกฤตเริ่มต้นขึ้น.....	20
7. สร้างตามพระฉายาของพระเจ้า	25
8. บิดาแห่งการมูสา.....	30
9. มนุษย์ถูกล่อลวง.....	32
10. บทสรุป	37
11. ทางเดินสองทาง.....	39
12. รากฐานของบาบีโลน.....	41
13. สาระสำคัญของบาบีโลน.....	46
14. เชื้อสายแห่งโลหิต.....	50
15. เรียกออกจากบาบีโลน.....	55

1. พระบิดาของเรา

มีครั้งหนึ่งที่เหล่าสาวกของพระเยซูเข้าไปใกล้พระองค์ พวกเขาได้ทูลขอคำร้องขอหนึ่งที่สำคัญมากต่อพระองค์

ลูกา 11:1 วันหนึ่งขณะพระเยซูทรงอธิษฐานอยู่ในที่แห่งหนึ่ง เมื่อพระองค์ทรงอธิษฐานจบ สาวกคนหนึ่งมาทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอทรงสอนพวกข้าพระองค์อธิษฐานเหมือนที่ยอห์นสอนสาวกของเขา”

คำตอบที่พระเยซูทรงประทานให้และตรัสแก่เรานั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่สุดที่เราจำเป็นต้องรู้จักเกี่ยวกับพระเจ้า การกระทำของการอธิษฐานเป็นการแสวงหาเพื่อที่จะสนทนาหรือสื่อสารกับพระเจ้า (พระนามของพระเจ้า คือ “พระยาห์เวห์ (Yahweh)” หรือ “พระเยโฮวาห์ (Jehovah)”) พระนามที่พระเยซูทรงใช้เป็นอันดับแรกในการอ้างอิง คือ “พระบิดา” เป็นการกล่าวถึงถึงพระลักษณะหัวใจหลักของพระเจ้าและพระองค์เอง ซึ่งนี่เป็นลักษณะที่พระเยซูทรงสอนเราให้อ้างอิงถึงพระเจ้าเมื่อเราอธิษฐาน

ลูกา 11:2 พระองค์จึงตรัสกับพวกเขาว่า “เมื่อพวกท่านอธิษฐาน จงทูลว่า “ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้ทรงสถิตในสวรรค์”

นอกเหนือจากสิ่งอื่นใดสิ่งที่เราควรคำนึงถึงเกี่ยวกับพระเจ้า คือ พระเจ้าทรงเป็นที่หนึ่งและทรงเป็นพระบิดา คำอธิบายง่าย ๆ นี้บอกเราถึงพระเจ้าอย่างมากมาย ซึ่งทำให้เรารู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้ดำรงอยู่ซึ่งมีสัมพันธภาพ พระองค์ทรงมีพระประสงค์ให้เรากล่าวถึงพระองค์ในแง่ของความสัมพันธ์ คำว่า “พระบิดา” ไม่ได้หมายถึงความสามารถและอำนาจเท่านั้น แต่ยังหมายถึงความสัมพันธ์และการเกี่ยวข้องของพระองค์ต่อจักรวาลนี้ พระองค์ทรงเป็นพระบิดา หรือทรงเป็นแหล่งที่มาของชีวิต รวมถึงทรงเป็นสรรพสิ่งของทุกสิ่งทุกอย่าง ดังนั้น แล้วพระบิดาแบบใดกันที่พระเจ้าทรงเป็น

จะเห็นได้จากครั้งหนึ่งที่โมเสสได้กล่าวกับพระเจ้า และได้ขอให้พระองค์ทรงสำแดงพระรัศมีของพระองค์ หรือสิ่งที่พิเศษที่สุดเกี่ยวกับพระองค์แก่เขา พระเจ้าตรัสตอบโมเสสดังนี้ว่า

อพยพ 34:5-6 แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จลงมาในเมฆและประทับอยู่ที่นั่นกับโมเสส และประกาศพระนามของพระองค์คือพระยาห์เวห์ พระองค์เสด็จผ่านหน้าโมเสสไป พร้อมทั้งประกาศว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าพระยาห์เวห์ พระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยความเมตตากรุณาและพระคุณ พระองค์ก็ริ้วซ่า ทรงบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคงและความสัตย์จริง”

ให้เราลองสังเกตดูสิ่งที่พระเจ้าทรงสำแดงให้แก่โมเสส พระเจ้าได้ตรัสถึงพระลักษณะอุปนิสัยของพระองค์ นั่นแสดงว่าสิ่งที่มีพระรัศมีมากที่สุดในตัวพระองค์คือ พระลักษณะของพระองค์ พระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมไปด้วยความเมตตากรุณาและพระคุณ ทรงอดทน บริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคงและความสัตย์จริง ในโลกที่เราอาศัยอยู่นี้ ลักษณะอุปนิสัยเช่นนี้หาได้ยาก แต่เมื่อเราได้พบเห็นบุคคลที่มีบุคลิกลักษณะเช่นนี้แล้ว โดยส่วนใหญ่เรามักจะมีความชื่นชมยินดีอย่างสุดซึ้ง ท่านอัครสาวกยอห์นได้สรุปพระลักษณะของพระเจ้า เมื่อท่านกล่าวว่า

1 ยอห์น 4:8 ผู้ที่ไม่รัก ก็ไม่รู้จักพระเจ้า เพราะพระเจ้าทรงเป็นความรัก

พระเจ้าทรงเป็นพระบิดาผู้ทรงเปี่ยมไปด้วยความรักต่อสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง แล้วการทรงสร้างของพระองค์นั้นยิ่งใหญ่มาขนาดไหน พระคัมภีร์ได้เผยกับเราว่า พระองค์ทรงเป็นพระบิดาแห่งสวรรค์และแผ่นดินโลก

เอเฟซัส 3:14-15 ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงคุกเข่าลงต่อหน้าพระบิดา ¹⁵ ผู้ทรงเป็นที่มาของนามแห่งตระกูลทั้งหมดของพระองค์ในสวรรค์และในแผ่นดินโลก

จักรวาลทั้งหมดนี้เป็นของพระบิดาที่สถิตอยู่บนสวรรค์ และทุกคนในจักรวาลนี้เป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวของพระองค์ เราอาจถูกล่อลวงให้สันนิษฐานไปว่าพระเจ้าไม่ทรง

สามารถรู้จักทุกคนได้และบางคนคงอาจจะถูกลืม แต่ให้เราสังเกตดูข้อความต่อไปนี้ว่า พระเยซูตรัสถึงเรื่องนี้ว่าอย่างไร

ลูกา 12:6-7 (THSV11) นกกระจาบบ้างตัวเขาขายสองอาร์ทาร์อันไม่ใช่หรือ และนกนั้นแม้สักตัวเดียวพระเจ้าก็ไม่ได้ทรงลืมเลย ถึงผมของพวกท่านก็ทรงนับไว้แล้วทุกเส้น อย่างกล้วยท่านก็มีค่ามากกว่านกกระจาบบหลายตัว

พระเจ้าไม่ได้ทรงลืมผู้ใดเลย พระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับเราและทรงสนใจในสิ่งที่เรากำลังคิดและกระทำอยู่ ซึ่งในความเป็นจริง คือ พระเจ้าไม่ทรงเคยหยุดนึกถึงเราเลย

สดุดี 40:5 (THSV11) ข้าแต่พระยาห์เวห์พระเจ้าของข้าพระองค์ พระองค์ได้ทรงพิงการอัศจรรย์และพระดำริของพระองค์แก่พวกข้าพระองค์ ไม่มีผู้ใดเทียบเทียมพระองค์ได้ถ้าข้าพระองค์จะประกาศและบอกกล่าวแล้วก็มีมากมายเหลือที่จะนับ

พระเจ้าทรงมีแผนการพิเศษสำหรับเราและความใฝ่ฝันถึงสิ่งที่เราสามารถกลายเป็นได้

เยเรมีย์ 29:11 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประกาศว่า “เพราะเรารู้แผนการที่เรามีไว้สำหรับเจ้า เป็นแผนการเพื่อทำให้เจ้ารุ่งเรืองไม่ใช่เพื่อทำร้ายเจ้า เป็นแผนการเพื่อให้ความหวังและอนาคตแก่เจ้า”

ทุกสิ่งที่ดีทุกอย่างที่เราได้รับนั้นมาจากพระเจ้า

ยากอบ 1:17 ของประทานทุกอย่างที่ดีและล้ำเลิศล้วนมาจากเบื้องบน จากพระบิดาแห่งดวงสว่างทั้งหลายในฟ้าสวรรค์ ผู้ไม่ได้ทรงผันแปรเหมือนเงาที่แปรเปลี่ยน

การแสดงออกที่สุดแสนจะพิเศษถึงความรู้สึกของพระเจ้าที่มีต่อเรา คือ สิ่งที่พระองค์ตรัสในการรับบัพติศมาของพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ คือ พระเยซู พระองค์ตรัสดังนี้ว่า

มัทธิว 3:17 (THSV11) และนี่แน่ะ มีพระสุรเสียงตรัสจากฟ้าสวรรค์ว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก”

พระเจ้าทรงรักพระบุตรของพระองค์ผู้จัดตั้งมนุษย์คนหนึ่ง พระบุตรทรงเป็นที่ชอบพระทัยอย่างมากของพระบิดา ส่วนที่ยิ่งใหญ่สำหรับสิ่งนี้ คือ การยอมรับว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า เราสามารถได้รับประสบการณ์การยอมรับแบบเดียวกันนี้ได้

เอเฟซัส 1:6 เพื่อเป็นการสรรเสริญพระคุณสูงส่งซึ่งพระองค์ประทานให้เราเปล่า ๆ อย่างเหลือล้นในพระองค์ผู้ทรงเป็นที่รักของพระเจ้า

เราจะศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของพระเยซูและเหตุใดพระองค์จึงเสด็จมาในโลก เหตุใดเราจึงสามารถจำเป็นต้องได้รับการยอมรับโดยผ่านทางพระองค์ แต่ประเด็นสำคัญที่เราจะต้องเน้นเป็นหลัก คือ พระเจ้าทรงเป็นพระบิดาแห่งความรักและความอ่อนโยน ทรงรัก และทรงห่วงใยเราอย่างสุดซึ้งและทรงสนพระทัยในทุก ๆ ด้านชีวิตของเรา

2. ผู้ทรงครอบครองของทุกสิ่ง

ในตอนที 1 เราได้ข้อสังเกตเห็นว่าพระเจ้าทรงเป็นพระบิดาแห่งความรักและทรงคิดถึงเราตลอดเวลา และพระองค์ทรงมีแผนการและความไฝ่ฝันสำหรับอนาคตของเรา เรายังได้ข้อสังเกตเห็นอีกว่าพระองค์ทรงเป็นพระบิดาแห่งจักรวาลทั้งปวง ในตอนที่ 2 นี้ เราจะมาดูกันว่าพระลักษณะใดที่ทำให้พระเจ้าทรงเป็นพระบิดาแห่งจักรวาลและทรงกระทำการสิ่งต่าง ๆ

สิ่งแรกที่ พระคัมภีร์เผยแก่เรา คือ พระเจ้าทรงเป็นองค์เจ้านายและทรงเป็นผู้ครอบครองทุกสิ่งทุกอย่าง

1 โครินธ์ 8:6 แต่สำหรับพวกเรามีพระเจ้าองค์เดียวคือพระบิดาผู้ทรงเป็นที่มาของสิ่งสารพัด

1 ทิโมธี 1:7 บัดนี้ขอพระเกียรติและพระสิริมีแด่จอมราชันองค์นิรันดรผู้ทรงอมตะ และเราไม่อาจสามารถมองเห็นได้ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าแต่ผู้เดียวชั้นตลอดกาลสืบ ๆ ไป เป็นนิത്യ อาเมน

เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4 อิสราเอลเอ๋ย จงฟังเถิด พระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา พระยาห์เวห์ทรงเป็นหนึ่ง

ทุกสิ่งนั้นย่อมมาจากพระบิดาซึ่งทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เดียว พระเจ้าไม่ได้ทรงรับพลังและปัญญาหรือความรู้มาจากผู้ใด แต่ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราเห็นนั้นมาจากพระองค์

อิสยาห์ 40:10-15 ¹⁰ดูเถิด พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตเสด็จมาด้วยฤทธิ์อำนาจ พระกรของพระองค์ครอบครองเพื่อพระองค์ ดูเถิด บ่าเหนืจรวงวัลของพระองค์ก็อยู่ที่พระองค์และพระองค์ทรงนำค่าตอบแทนของพระองค์มาด้วย ¹¹พระองค์ทรงเลี้ยงดูฝูงแกะของพระองค์ตั้งคนเลี้ยงแกะ พระองค์ทรงรวบรวมบรรดาลูกแกะไว้ในอ้อมพระกรโอบอุ้มไว้แนบพระทรวง พระองค์ทรงนำแม่แกะที่มีลูกอย่างอ่อนสุภาพ ¹²ใครเล่าที่ตวงห้วงน้ำไว้ในอุ้งมือและวัดขนาดฟ้าสวรรค์ด้วยฝ่ามือ ใครหนอบรรจุผงกลีบของโลกไว้ในภาชนะและชั่งน้ำหนักของภูเขาบนตาชั่งและชั่งเนินเขาด้วยตราชู ¹³ใครเล่าจะเข้าใจพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าหรือเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำแก่พระองค์ได้ ¹⁴ใครหนอที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปรึกษาเพื่อพระองค์จะทรงรู้แจ้ง และใครหนอสอนหนทางที่ถูกต้องแก่พระองค์ ใครหนอที่ให้ความรู้และชี้แนะทางแห่งความเข้าใจให้แก่พระองค์ได้ ¹⁵แน่ทีเดียว ประชาชาติทั้งสิ้นเหมือนน้ำหยดหนึ่งในถังเทียบได้กับผงกลีบบนตาชั่ง พระเจ้าทรงชั่งแกะต่าง ๆ เหมือนมันเป็นเพียงผงกลีบดิน

สดุดี 36:7-9 ⁷ความรักมั่นคงของพระองค์ประเมินค่าไม่ได้ มวลมนุษย์ชาติ ต่างก็ลี้ภัยอยู่ใต้ร่มปีกพระองค์ ⁸พระองค์ทรงบำรุงเลี้ยงเขาด้วยความอุดมสมบูรณ์จากพระนิเวศของพระองค์และพระองค์ทรงให้เขาดื่มน้ำแห่งความปิติยินดีของพระองค์ ⁹ เพราะพระองค์ทรงเป็นน้ำพุแห่งชีวิต เราเห็นแสงสว่างในความสว่างของพระองค์

พระเจ้าทรงมีฤทธิ์อำนาจทุกอย่าง หมายความว่า ฤทธานุภาพของพระองค์ไม่มีขีดจำกัดหรือที่สิ้นสุด พลังที่มีอยู่ในล้านล้านล้านเท่าของอะตอมนั้นมาจากพระองค์ อำนาจนั้นอยู่นอกเหนือความเข้าใจ เป็นไปไม่ได้ที่จะสอนพระองค์เพราะว่าความรู้ของพระองค์นั้นสมบูรณ์ เราเรียกสิ่งนี้ว่า สัพพัญญู และพระปัญญาและความรู้ทั้งหมดมาจากพระองค์ผู้เดียว

ฤทธานุภาพและพระปัญญานี้ได้หล่อหลอมเราโดยพระวิญญาณของพระองค์ซึ่งเป็นเหมือนสายน้ำ

วิวรณ์ 22:1 แล้วทูตนั้นสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นแม่น้ำที่มีน้ำแห่งชีวิตใสดั่งแก้วไหลจากพระที่นั่งของพระเจ้าและพระเมษโปดก

สดุดี 46:4-5 ⁴มีแม่น้ำสายหนึ่งที่ทำให้ความยินดีแก่นครของพระเจ้า ซึ่งเป็นที่ประทับบริสุทธิขององค์ผู้สูงสุด ⁵พระเจ้าทรงสถิตในนคร นครนั้นจะไม่ล่มสลาย พระเจ้าจะทรงช่วยในยามรุ่งอรุณ

โดยทางพระวิญญาณของพระองค์ พระเจ้าทรงสามารถสถิตอยู่ในทุกที่ในเวลาเดียวกัน นี่คือสิ่งที่ยากมากที่จะเข้าใจ แต่เราจะสังเกตถึงสิ่งที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้

สดุดี 139:7-10 ⁷ข้าพระองค์จะไปที่ไหนให้พ้นจากพระวิญญาณของพระองค์ได้ ข้าพระองค์จะหนีไปที่ไหนให้พ้นจากพระพักตร์ของพระองค์ ⁸หากข้าพระองค์ขึ้นไปยังสวรรค์ พระองค์ทรงประทับอยู่ที่นั่น หากข้าพระองค์นอนลงในแดนมรณา พระองค์ก็ทรงประทับที่นั่น ⁹หากข้าพระองค์บินไปด้วยปีกแห่งรุ่งอรุณ หากข้าพระองค์ไปอยู่ที่มหาสมุทรสุดไกลโพ้น ¹⁰แม้แต่ที่นั่น พระหัตถ์ของพระองค์ก็จะทรงนำข้าพระองค์ พระหัตถ์ขวาของพระองค์ก็จะยึดข้าพระองค์ไว้มัน

สายน้ำสายนี้เป็นแม่น้ำแห่งชีวิต เป็นแหล่งพลังงานของชีวิตที่มาจากพระวิญญาณ และเป็นพระวิญญาณของพระองค์ในพวกเราเอง ที่ช่วยให้เรามีชีวิตอยู่และทำให้จิตใจของเราปิติยินดี

กิจการของอัครทูต 17:24-28 ²⁴พระเจ้าองค์นี้ผู้ทรงสร้างโลกและสรรพสิ่งในโลกทรงเป็นเจ้าเหนือฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก พระองค์ไม่ได้ประทับในวิหารที่สร้างขึ้นด้วยน้ำมือมนุษย์ ²⁵และไม่ได้ฟังการปรนนิบัติจากมีมนุษย์เสมือนหนึ่งว่าทรงต้องการสิ่งใดเพราะพระองค์เองคือผู้ประทานชีวิต ลมปราณ และสิ่งอื่น ๆ ทั้งปวงแก่มนุษย์ ²⁶จากมนุษย์เพียงคนเดียวพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ทุกชาติให้อาศัยทั่วพิภพ พระองค์ทรงกำหนดเวลาและเขตแดนที่พวกเขาควรอยู่ ²⁷พระเจ้าทรงทำเช่นนี้เพื่อมนุษย์จะได้แสวงหาพระองค์ เผื่อว่าพวกเขาจะไขว่คว้าหาพระองค์และพบพระองค์ แต่ว่าพระองค์ไม่ได้ทรงอยู่ไกลจากเราแต่ละคนเลย ²⁸ ‘เพราะว่าในพระองค์เรามีชีวิต เคลื่อนไหว และเป็นอยู่’ เหมือนที่กวีบางคนในพวกท่านเองกล่าวว่า “เราเป็นเชื้อสายของพระองค์”

ดังนั้นเราจะสรุปได้ดังนี้ คือ เราจะเห็นว่าพระเจ้าองค์เดียวซึ่งทรงเปี่ยมด้วยพลังกำลังทั้งหมด ทรงสรรพปัญญา และทรงสถิตอยู่ทุกหนทุกแห่งด้วยพระวิญญูญาณของพระองค์ ฤทธานุภาพทั้งหมดเป็นของพระองค์และผู้ซึ่งพระองค์ทรงประทานให้

3. พระปัญญาของพระเจ้า

เป็นเรื่องที่น่าประหลาดใจอย่างยิ่งใครจะคิดว่าผู้ที่ซึ่งมีอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่างและมีความอัจฉริยะในทุกกรอบด้านที่พระเจ้าไม่ทรงสามารถกระทำการบางสิ่งบางอย่างได้ บางสิ่งบางอย่างที่สำคัญมากถึงขนาดที่หากปราศจากไป พระเจ้าพระบิดาก็ไม่ทรงสามารถสร้างอาณาจักรให้สมบูรณ์ตามที่พระองค์นั้นทรงประสงค์ได้

เมื่อเรามองไปที่ความหมายที่ลึกซึ้งของข้อเท็จจริงที่ว่า ทุกพลังและปัญญานั้นมาจากพระเจ้า เราจะเข้าใจว่า พระเจ้าไม่ทรงสามารถที่จะสร้างคนหลายล้านคนในอาณาจักรของพระองค์และให้รายการต่าง ๆ แก่พวกเขา แล้วทรงบอกให้พวกเขากระทำตามได้ ความสามารถที่จะยอมจำนนต่อพระเจ้า และวางใจในพระองค์ และ

รักษาทางของพระองค์ในทุก ๆ การกระทำของเราต้องกลายเป็นส่วนหนึ่งของสายน้ำ
ที่ไหลออกมาจากพระที่นั่งของพระเจ้า

ปัญหาคือว่า พระเจ้าไม่จำเป็นต้องเชื่อฟังใครหรือปฏิบัติตามทางของใคร ฉะนั้นพระ
เจ้าจึงทรงเป็นตัวอย่างของความเคารพ ความอ่อนน้อม และความเชื่อฟังให้เราไม่ได้
ด้วยพระปัญญาที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระเจ้าได้ทรงกำเนิดพระบุตรจากพระองค์ใน
พระฉายาของพระองค์ และได้ทรงมอบทุกสิ่งแต่พระบุตรและทรงสร้างสิ่งสารพัดทุก
สิ่งนั้นโดยผ่านพระบุตร ดังนั้นพระบุตรจึงทรงเป็นตัวอย่างของการเป็นบุตรที่สมบูรณ์
แบบสำหรับมนุษย์ทุกคนที่ได้ถูกสร้างขึ้น

ฮีบรู 1:1-5 ¹ในอดีตพระเจ้าตรัสกับบรรพบุรุษของเราผ่านทางผู้เผยพระวจนะหลาย
ครั้งหลายคราด้วยวิธีการต่าง ๆ ²แต่ในวาระสุดท้ายนี้พระองค์ได้ตรัสกับเราทั้งหลาย
โดยพระบุตรของพระองค์ ผู้ที่พระองค์ได้แต่งตั้งให้เป็นทายาทครอบครองทุกสิ่งและ
ได้ทรงสร้างจักรวาลโดยพระบุตรนี้ ³พระบุตรคือรัศมีเจิดจ้าแห่งพระเกียรติสิริของ
พระเจ้า ทรงเป็นเหมือนพระเจ้าทุกประการ และทรงผดุงสรรพสิ่งไว้ด้วยพระคำรัสอัน
ทรงฤทธานุภาพของพระองค์ ด้วยเหตุนี้หลังจากที่ได้ทรงชำระบาปแล้ว พระองค์จึงได้
ประทับลงที่เบื้องขวาขององค์ผู้ทรงบาปมีในสวรรค์ ⁴ฉะนั้นพระองค์จึงทรงยิ่งใหญ่
เหนือเหล่าทูตสวรรค์ เพราะพระนามที่พระองค์ได้รับสูงส่งกว่านามของเหล่าทูต
สวรรค์ ⁵เพราะพระเจ้าเคยตรัสกับทูตสวรรค์องค์ไหนอย่างนี้บ้าง ที่ว่า “เจ้าเป็นบุตร
ของเรา วันนี้เราได้ให้กำเนิดเจ้า” และตรัสว่า “เราจะเป็นบิดาของเขา และเขาจะเป็น
บุตรของเรา”

ยอห์น 5:26 เพราะพระบิดาทรงมีชีวิตในพระองค์เองฉันใด พระองค์ก็ทรงให้พระ
บุตรมีชีวิตในพระองค์เองฉันนั้น

ยอห์น 5:19 พระเยซูตรัสตอบพวกเขาว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า พระบุตรไม่
อาจทำสิ่งใดโดยลำพังพระองค์เอง พระองค์สามารถทำได้แต่เพียงสิ่งที่เห็นพระบิดา
ของพระองค์ทรงกระทำ เพราะพระบิดาทรงกระทำสิ่งใด พระบุตรก็กระทำสิ่งนั้นด้วย

ยอห์น 8:29 “พระองค์ผู้ทรงใช้เรามา ก็สถิตอยู่กับเรา พระองค์ไม่ได้ทรงทิ้งเราไว้ตามลำพัง เพราะว่าเราทำตามชอบพระทัยพระองค์เสมอ”

ยอห์น 8:42 พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า “หากพระเจ้าเป็นพระบิดาของท่าน ท่านก็คงจะรักเราเพราะเรามาจากพระเจ้าและบัดนี้เราอยู่ที่นั่นแล้ว เราไม่ได้มาเองแต่พระองค์ทรงส่งเรามา”

โคโลสี 2:8-10 ⁸จงระวังให้ดีอย่าให้ใครมาจับท่านเป็นทาสด้วยปรัชญาอันไร้แก่นสาร และหลอกลวง ซึ่งอาศัยธรรมเนียมปฏิบัติที่มนุษย์ถ่ายทอดกันมาและหลักการพื้นฐานต่าง ๆ ของโลกนี้ แทนที่จะอาศัยพระคริสต์ ⁹ เพราะในพระคริสต์พระลักษณะทั้งสิ้นของพระเจ้าดำรงอยู่อย่างบริบูรณ์ในพระกายของพระองค์ ¹⁰ และท่านได้รับความบริบูรณ์ในพระคริสต์ผู้ทรงเป็นศีรษะเหนือผู้ปกครองและอำนาจต่าง ๆ

ทุกสิ่งทุกอย่างที่จำเป็นสำหรับจักรวาลของพระเจ้าได้อาศัยอยู่ในพระบุตรของพระองค์ ไม่เพียงแต่ฤทธานุภาพ สติปัญญา และชีวิตเท่านั้น แต่รวมถึงความไว้วางใจและการเชื่อฟัง การรับรู้ถึงอำนาจหน้าที่ของพระบิดาและความรู้สึกของความรักและความชอบใจของพระองค์ที่มีต่อเรา พระบุตรของพระเจ้าทรงเปี่ยมไปด้วยพระลักษณะของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์แบบ และพระองค์ทรงเป็นรากฐานที่สำคัญแห่งอาณาจักรของพระเจ้า

ฟิลิปปี 2:9-11 ⁹ ฉะนั้นพระเจ้าจึงทรงเชิดชูพระองค์ขึ้นสู่ที่สูงที่สุดและประทานพระนามเหนือนามทั้งปวงแก่พระองค์ ¹⁰ เพื่อทุกชีวิตในสวรรค์ บนแผ่นดินโลกและใต้แผ่นดินโลกจะคุกเข่าลงนมัสการพระนามของพระเยซู ¹¹ และทุกสิ่งจะยอมรับว่าพระเยซูคริสต์คือองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติสิริแด่พระเจ้าพระบิดา

ดังนั้นพระบิดาทรงเชิดชูพระบุตรของพระองค์และทรงทำให้พระบุตรเป็นแบบอย่างสำหรับจักรวาล พระเจ้าเสด็จส่งพระวิญญาณของพระบุตรของพระองค์ถึงทุกชีวิตที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นให้มีชีวิต เพื่อสัมผัสความรู้สึกของพระพร การเรียนรู้ของการยอมจำนน การวางใจในการเชื่อฟังต่อพระบิดา และการเข้าใจเกี่ยวกับพระองค์ หาก

ปราศจากพระวิญญาณของพระคริสต์เจ้าก็เป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะเกิดการเรียนรู้ที่จะรู้จักยอมจำนน ไว้วางใจ และเชื่อฟังพระเจ้า หรือจะทำตามพระเจ้าอย่างไร สิ่งเกิดขึ้นที่พระคัมภีร์ได้กล่าวดังนี้

วิวรณ์ 22:1 แล้วทูตนั้นสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นแม่น้ำที่มีน้ำแห่งชีวิตใสดั่งแก้วไหลจากพระที่นั่งของพระเจ้าและพระเมษโปดก

ยอห์น 15:26 “เราจะส่งองค์ที่ปรึกษาจากพระบิดามาหาพวกท่าน คือพระวิญญาณแห่งความจริงซึ่งออกมาจากพระบิดา เมื่อพระองค์ (พระวิญญาณ) มาแล้ว พระองค์ (พระวิญญาณ) จะทรงเป็นพยานให้เรา”

โรม 8:9-10 ⁹อย่างไรก็ตามถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตในท่าน ท่านก็ไม่ได้ถูกควบคุมโดยวิสัยบาปแต่โดยพระวิญญาณ และถ้าผู้ใดไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่ได้เป็นของพระคริสต์ ¹⁰แต่ถ้าพระคริสต์ทรงอยู่ในท่าน ภายของท่านก็ตายไปเพราะบาป ถึงกระนั้นจิตวิญญาณของท่านก็มีชีวิตอยู่เพราะความชอบธรรม

นี่คือเหตุผลที่พระเยซูทรงถูกเรียกว่าทรงเป็นพระปัญญาและฤทธานุภาพของพระเจ้า พระลักษณะอุปนิสัยของพระคริสต์เจ้าทรงถ่ายเทผ่านทางพระวิญญาณของพระเจ้า ผ่านไปทั่วจักรวาลสู่ทุก ๆ สิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมา คือ พระปัญญาของพระคริสต์เจ้าที่เข้ามาในหัวใจของเราเพื่อสอนเรารู้จักที่จะรักและเชื่อฟังพระบิดาอย่างไร ชีวิตของพระคริสต์เจ้าได้ทำให้ทุกเส้นประสาทและเส้นใยในเราเคลื่อนไหวและทรงทำให้เรามีชีวิตอยู่

1 โครินธ์ 1:24 แต่สำหรับผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกทั้งพวกยิวและพวกกรีก พระคริสต์คือฤทธิ์อำนาจและพระปัญญาของพระเจ้า

1 โครินธ์ 1:30 เพราะพระองค์ท่านจึงอยู่ในพระเยซูคริสต์ ผู้ได้ทรงเป็นพระปัญญาจากพระเจ้าเพื่อเรา นั่นคือทรงเป็นความชอบธรรม ความบริสุทธิ์และการไถ่ของเรา

เหตุฉะนั้นจึงเป็นพระวิญญูณของพระคริสต์เจ้าในร่างมนุษย์ที่ทรงประทานสติปัญญาที่จะทำทุกสิ่งที่ดีและถูกต้องให้กับพวกเขา กษัตริย์ซาโลมอนทรงกล่าวถึงวิธีการทำงานของสติปัญญาในจักรวาล

สุภาษิต 8:12-21 “เราปัญญาอยู่คู่ความสุขุมรอบคอบ เรามีความรู้และความเฉลียวฉลาด ความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าคือการเกลียดชังความชั่ว เราชิงชิงความหยิ่งโสม ความจองหอง การประพฤติชั่ว และวาจาตลบตะแลง คำปรึกษาและดุลยพินิจเป็นของเรา เรามีความเข้าใจและอำนาจโดยเรา บรรดา กษัตริย์จึงครอบครอง และชนชั้นปกครองก็ตรากฎหมายที่ยุติธรรมโดยเรา บรรดาเจ้านายจึงปกครอง และบรรดาขุนนาง คือคนทั้งปวงที่ปกครองอยู่ในโลก เรายรักผู้ที่รักเรา คนที่เสาะหาเราก็พบเรา ทรัพย์สมบัติและเกียรติยศอยู่กับเรา ความมั่งคั่งและความเจริญรุ่งเรืองอันยั่งยืนด้วย ผลของเราดียิ่งกว่าทองแท้ สิ่งที่เราให้ล้ำค่ายิ่งกว่าเงินบริสุทธิ์ เราดำเนินในวิถีแห่งความชอบธรรม ตามเส้นทางแห่งความยุติธรรม เราให้ความมั่งคั่งเป็นมรดกแก่ผู้ที่รักเรา ทำให้คลังสมบัติของเขาเต็มบริบูรณ์

ต่อจากนั้นกษัตริย์โซโลมอนทรงอธิบายต่อไปว่าพระเจ้าได้ทรงทำให้เกิดพระบุตรของพระองค์อย่างไร

สุภาษิต 8:22-31 ²²“องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงให้กำเนิดเราเป็นครั้งแรกก่อนสิ่งอื่นที่พระองค์ทรงกระทำ ก่อนบรรดาพระราชกิจของพระองค์ตั้งแต่ครั้งโบราณ ²³ตั้งแต่โบราณกาลเราถูกสร้างขึ้น ตั้งแต่ปฐมกาลก่อนที่โลกนี้จะเกิดขึ้น ²⁴เราถือกำเนิดตั้งแต่องค์พระผู้เป็นเจ้ายังไม่มีมหาสมุทร ก่อนน้ำพุพุ่งขึ้นมาสู่ผิวโลก ²⁵ก่อนภูเขาและเนินเขาถูกสร้างขึ้นเราก็ก่เกิดแล้ว ²⁶ก่อนที่พระเจ้าทรงสร้างโลกและท้องทุ่งก่อนดวงอาทิตย์ ใดๆ ของโลก ²⁷เราอยู่ที่นั่น เมื่อพระองค์ทรงสถาปนาฟ้าสวรรค์ เมื่อพระองค์ทรงกำหนดเส้นขอบฟ้าบนพื้นผิวของมหาสมุทร ²⁸เมื่อพระองค์ทรงวางตำแหน่งของเมฆเบื้องบน และทรงกำหนดตำแหน่งแห่งห้วงบาดาล ²⁹เมื่อพระองค์ทรงขีดพรมแดนของทะเลเพื่อไม่ให้ น้ำล้ำเขตตามพระบัญชาของพระองค์ และเมื่อพระองค์ทรงปักผังวางฐานรากของโลก ³⁰ในตอนนั้นเราอยู่

เคียงข้างพระองค์ตลอดเวลาเปี่ยมด้วยความปิติยินดีวันแล้ววันเล่า ซึ่งขมยินดีอยู่ต่อหน้าพระองค์เสมอ ³¹ซึ่งขมยินดีกับโลกที่พระองค์ทรงสร้าง และเปรมปรีดีในมนุษยชาติ

ขอขอบคุณพระบิดาสำหรับพระบุตร หากปราศจากพระบุตร จักรวาลก็ไม่สามารถดำเนินการได้ และไม่มีสิ่งใดที่จะทำงานได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ในขณะนี้เราได้เห็นบทบาทและหน้าที่ของพระเจ้าดำรงอยู่อย่างบริบูรณ์อยู่รวมกัน พระบิดาคือพระเจ้าองค์เดียวที่แท้จริงซึ่งเป็นแหล่งที่มาของสรรพสิ่งทุกอย่าง พระองค์ทรงบังเกิดพระบุตร และทรงประทานฤทธานุภาพทุกอย่างให้พระบุตร สิ่งที่ทำเป็นในการดำเนินการต่าง ๆ ในจักรวาลได้หลังไหลออกจากพระบุตร คือฤทธานุภาพและพระปัญญาธรรมเข้ากับการวางใจในคำสั่งสอน และการยอมเชื่อฟัง พระลักษณะของพระบุตรได้หลังไหลออกสู่จักรวาลผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า ทั้งหมดนี้เป็นระบบอันยอดเยี่ยม และขอขอบคุณพระเจ้าที่ได้ทรงประดิษฐ์สร้างขึ้นมา

ท่านเปาโลสรุปเรื่องนี้ได้อย่างดีเมื่อท่านกล่าวว่า

1 โครินธ์ 8:6 แต่สำหรับพวกเราเรามีพระเจ้าองค์เดียว คือพระบิดาผู้ทรงเป็นที่มาของสิ่งสารพัด เรามีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์ และมีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวคือ พระเยซูคริสต์ สิ่งสารพัดเป็นมาโดยทางพระองค์ และเรามีชีวิตอยู่โดยทางพระองค์

4. ความเสมอภาค

ในทุกบทก่อนหน้านี้นี้ เราได้ศึกษาถึงพระปัญญาอันนำอัครรรยของพระเจ้า ในการที่พระเจ้าทรงวางรากฐานของจักรวาล การกำเนิดพระบุตรด้วยพระลักษณะอุปนิสัย ทั้งสิ้นของพระเจ้าประธานความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระเจ้าได้ถูกนำเข้าสู่หัวใจของสิ่งทรงสร้างทั้งหมดผ่านทางพระวิญญาณของพระองค์ สิ่งต่อไปที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้ คือการอธิบายความเท่าเทียมกันของสิ่งมีชีวิตทางศีลธรรมทั้งปวง โดยไม่คำนึงถึงตำแหน่งของพวกเขาในการทรงสร้าง

พระบิดาได้ทรงมอบอำนาจแก่พระบุตรของพระองค์ให้เท่าเทียมกับพระองค์ จึงสังเกตให้ดีว่าความเท่าเทียมกันของพระบุตรนั้นไม่ได้มาจากฤทธานุภาพที่ได้ประธานสู่พระองค์เอง แต่ผ่านทางอำนาจหน้าที่และพระพรของพระบิดา ถ้าพระบุตรมีความเท่าเทียมกับพระบิดาเพราะพระบุตรครอบครองอำนาจเท่ากันกับพระบิดา ดังนั้นความหมายของความเสมอภาคจะขึ้นอยู่กับความเท่าเทียมกันของฤทธานุภาพ คำนิยามนี้จะทำให้พระบุตรอยู่ในฐานะที่สามารถพิสูจน์ความเท่าเทียมของพระองค์ได้ด้วยการแสดงฤทธิ์เดช นี่คือสิ่งที่ซาตานได้เรียกร้องพระเยซูในถิ่นทุรกันดาร เพื่อสำแดงฤทธานุภาพในการพิสูจน์ความสัมพันธ์ของพระองค์ต่อพระบิดา แต่ขอพระคุณที่เรามีพระบุตรซึ่งทรงสถิตอยู่ในพระวาทะของพระบิดา พระบุตรทรงเชื่อถือพระบิดาและไม่ทรงจำเป็นต้องพิสูจน์อะไรใด ๆ ให้ใครเห็น ความสัมพันธ์ของพระบิดาและพระบุตรเป็นความสัมพันธ์ที่กำหนดไว้สำหรับความสัมพันธ์ทั้งหมดของจักรวาล ความสัมพันธ์ทั้งหมดระหว่างสิ่งมีชีวิตจะเป็นไปตามความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขา พระบิดาเองทรงทำให้พระบุตรเท่าเทียมกับพระองค์

ฟิลิปปี 2:5-6 ⁵ท่านควรมีท่าทีแบบเดียวกับพระเยซูคริสต์เจ้า ⁶ผู้ทรงสภาพพระเจ้า แต่ไม่ได้ทรงยึดติดในความเท่าเทียมกับพระเจ้า

ยอห์น 5:22-23 ²²ยิ่งกว่านั้นพระบิดาไม่ได้ทรงพิพากษาใครแต่ทรงมอบการพิพากษาทั้งหมดแก่พระบุตร ²³เพื่อคนทั้งปวงจะได้ถวายเป็นเกียรติแก่พระบุตรเหมือนที่ได้ถวายเป็น

เกียรติแต่พระบิดา ผู้ที่ไม่ถวายเกียรติแต่พระบุตรก็ไม่ได้ถวายเกียรติแต่พระบิดาผู้
ทรงส่งพระบุตรมา

ขั้นตอนนี้ทำให้แน่ใจได้ถึงคำจำกัดความของความเสมอภาคซึ่งขึ้นอยู่กับเอกลักษณ์ใน
ความสัมพันธ์ ด้วยเหตุนี้เราจึงเห็นว่ามีเป็นความสัมพันธ์ที่พระบิดาทรงกำหนดไว้
ซึ่งทำให้เกิดความเสมอภาค เครื่องหมายแห่งฤทธานุภาพทั้งหมดของพระบุตรนั้นได้
รับมาจากพระบิดา จึงไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคำนิยามเรื่องความเสมอภาค สิ่งนั้นไม่ได้
มีค่าในสมการ พระเจ้าทรงกระทำเช่นนี้เพื่อให้สิ่งมีชีวิตที่พระองค์ทรงสร้างไม่
เปรียบเทียบพวกเขาเองด้วยพรสวรรค์และความสามารถที่พวกเขาได้รับ แต่โดยการ
ผ่านความสามารถของพวกเขาในการทำความรู้จักและเข้าใจซึ่งกันและกัน

ลักษณะธรรมชาติของความเท่าเทียมกันระหว่างพระบิดากับพระบุตรเป็นคำนิยามที่
สำคัญสำหรับจักรวาลทั้งปวง ถ้าเราเข้าใจความสัมพันธ์นี้ผิด เราจะไม่สามารถที่จะ
เข้าใจแก่นแท้ของอาณาจักรของพระเจ้าได้ สิ่งหนึ่งที่ยอดเยี่ยมซึ่งเกี่ยวกับพระบุตรคือ
การที่พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับพระบิดา ไม่มีใครเหมือนพระบุตรที่
ทรงสามารถอธิบายต่อจักรวาลได้ว่าพระเจ้าทรงเป็นอย่างไร เราจะสังเกตได้ว่าพระ
เยซูทรงอธิบายความเท่าเทียมของพระองค์กับพระบิดาในแง่ของความสัมพันธ์

ยอห์น 10:15 เช่นเดียวกับที่พระบิดาทรงรู้จักเราและเรารู้จักพระบิดา

เพราะฉะนั้นพระเยซูตรัสอย่างมั่นใจว่า

ยอห์น 14:9 ผู้ที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา

นี่ไม่ใช่เป็นการบรรยายที่ลึกซึ้งของใจความหนึ่งใจความใด แต่เป็นการบรรยายว่าพระ
เยซูทรงรู้ทุกอย่างเกี่ยวกับพระบิดาของพระองค์และทรงเปี่ยมไปด้วยพระลักษณะและ
พระอุปนิสัยของพระบิดา พระบิดาทรงรู้จักใจของทุกคนอย่างสมบูรณ์ แต่ไม่มีใครรู้จัก
น้ำพระทัยของพระบิดาอย่างครบถ้วน นอกจากพระบุตรของพระองค์เท่านั้น ให้เรา
นมัสการและไตร่ตรองถึงความสัมพันธ์ที่ริกระหว่างพระบิดากับพระบุตร มากกว่า
ฤทธานุภาพที่พระบิดาและพระบุตรทรงมี

ผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์เผยให้เห็นถึงพระสง่าราศีแห่งอาณาจักรของพระเจ้า เมื่อพระองค์ตรัสว่า

เยเรมีย์ 9:23-24 ²³องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “คนฉลาด อย่าโอ้อวดสติปัญญาของตน คนแข็งแรง อย่าโอ้อวดพลังกำลังของตน คนรวยก็อย่าโอ้อวดทรัพย์สมบัติของตน ²⁴ แต่ให้ผู้ที่อวดจองอวดเรื่องนี้คือ ที่เขามีความเข้าใจและรู้จักเรารู้ว่าเราเป็นพระยาห์เวห์ ผู้ผู้ดุนความเมตตากรุณา ความยุติธรรม และความชอบธรรมในโลกนี้ เพราะเราปดียินดีในสิ่งเหล่านี้”

ดังนั้น เราจึงเห็นถึงคำนิยามของความเสมอภาค ซึ่งวางลักษณะที่ครบถ้วนแห่งอาณาจักรของพระเจ้า ที่ก่อสร้างไปเป็นอัตลักษณ์ของพระบิดาและพระบุตรและวิธีที่พระบิดาและพระบุตรทรงมีความเกี่ยวข้องกัน พระเจ้าตรัสว่าความรุ่งเรืองไม่ได้อยู่ในความสามารถ แต่อยู่ในความสัมพันธ์ การแบ่งปันอำนาจของพระบุตรกับพระบิดา ไม่ได้ถูกกำหนดโดยสิ่งที่พระบุตรทรงสามารถนำมาได้ ซึ่งเป็นอำนาจและตำแหน่ง แต่โดยพระประสงค์และความยินดีของพระบิดา เพราะอำนาจและฐานะของพระบุตรนั้นได้รับมาจากพระบิดา

ฟิลิปปี 2:9 ฉะนั้นพระเจ้า [พระบิดา] จึงทรงเชิดชูพระองค์ [พระบุตร] ขึ้นสู่ที่สูงที่สุด และประทานพระนามเหนือนามทั้งปวงแก่พระองค์

ฮีบรู 1:6 และอีกครั้งเมื่อพระเจ้า [พระบิดา] ทรงนำบุตรหัวปีของพระองค์เข้ามาในโลก พระองค์ [พระบิดา] ตรัสว่า “ให้ทูตสวรรค์ทั้งสิ้นของพระเจ้านมัสการเขา [พระบุตร]”

ลูกา 9:35 มีพระสุรเสียงดังจากเมฆว่า “คนนี่คือบุตรของเราซึ่งเราได้เลือกสรรไว้ จงเชื่อฟังเขาเถิด”

ความเสมอภาคเป็นพื้นฐานอยู่ในอำนาจของพระบิดา ไม่ใช่คุณลักษณะของพระบุตร ในคำนิยามนี้พระบิดาและพระบุตรทรงรักษาอัตลักษณ์ของแต่ละบุคคลไว้ แต่ก็ยังมี ความเสมอภาค

ผลกระทบจากสิ่งนี้อาจไม่ชัดเจนในตอนแรก แต่ผลกระทบต่อครอบครัวมนุษย์นั้นใหญ่โตนัก โดยเฉพาะเมื่อเรากล่าวถึงความเสมอภาคระหว่างชายและหญิงและสิ่งที่กำหนดไว้

5. เจตจำนง

ตอนนี้เราเห็นว่าพระวิญญาณแห่งพระบุตรของพระเจ้าได้หลังไหลสู่จักรวาลทั้งหมด และทรงดำรงอยู่ในหัวใจและความคิดของทุกคน ถ้าจักรวาลของพระเจ้าจะมีความสามัคคีธรรมอย่างแท้จริง สิ่งมีชีวิตที่พระองค์ทรงสร้างต้องมีความสามารถในการเลือกที่จะยอมรับหรือปฏิเสธพระวิญญาณของพระบุตรที่ให้ชีวิต หากไม่มีสิทธิในการเลือกนั้น การทรงสร้างทั้งหมดก็จะเป็นแบบอัตโนมัติและเป็นแบบหุ่นยนต์ พระเจ้าทรงโปรดประทานเจตจำนงเสรีที่จะเลือกให้ทุกคน สิทธิที่จะเลือกนี้ถูกจำกัดไว้เพียงหนทางเดียว คือ เพื่อรักพระองค์ และยอมรับพระองค์และชีวิตของพระองค์ที่ประทานพระวิญญาณผ่านพระบุตรของพระองค์หรือจะปฏิเสธชีวิตของพระองค์และนำความตายมาสู่ตัวเราเอง

โยชูวา 24:15 “แต่หากท่านไม่เต็มใจที่จะปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็จงเลือกในวันนี้ว่าท่านจะปรนนิบัติใคร จะเป็นพระต่าง ๆ ซึ่งบรรพบุรุษของท่านปรนนิบัติที่ปากข้างโน้นของแม่น้ำยูเฟรติส หรือพระต่าง ๆ ของชาวอาโมไรต์ในดินแดนซึ่งท่านอาศัยอยู่ขณะนี้ แต่สำหรับตัวข้าพเจ้าเองกับครอบครัวจะปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า”

สุภาพษิต 3:5-6 ⁵จงวางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างหมดใจ อย่าพึ่งความเข้าใจของตนเอง ⁶จงยอมรับพระองค์ในทุกวิถีทางของเจ้า แล้วพระองค์จะทรงทำทางของเจ้าให้ราบเรียบ

อำนาจในการที่จะเลือก หมายความว่า ทำให้คนที่ยอมรับพระบุตรได้รับผิดชอบพระลักษณะแห่งพระบุตร ความรักของพระบุตรที่มีต่อพระบิดาจะกลายเป็นความรักของ

เรา และการนอบน้อมและความไว้วางใจของพระบุตรจะกลายเป็นการนอบน้อมและความไว้วางใจของเรา ความชอบธรรมของพระองค์จะเป็นของเราโดยการเลือกที่จะเชื่อฟังพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง ในตอนแรกการที่จะยอมทำตามน้ำพระทัยของพระองค์เป็นธรรมชาติของเรา แต่เราจะเห็นในบทต่อไปถึงวิกฤตที่เกิดขึ้นในจักรวาลซึ่งทำลายสันติภาพแห่งครอบครัวของพระเจ้าและนำความเจ็บปวดที่ยิ่งใหญ่มาสู่ทุกคน

6. วิกฤตเริ่มต้นขึ้น

พระบุตรของพระเจ้าได้ทรงรับมอบหมายในการทรงสร้างจักรวาล ด้วยฤทธานุภาพของพระบิดา พระองค์ทรงสร้างดวงดาว ดาวเคราะห์ และสิ่งมีชีวิตทุกชนิดในจักรวาล พระองค์ได้ทรงสร้างเหล่าทูตสวรรค์เป็นอันมาก และทูตสวรรค์องค์แรกนั้น คือ ลูซิเฟอร์ ผู้นำพาแสงสว่าง

ยอห์น 1:1-3 ¹ในปฐมกาลพระวาทาทะทรงดำรงอยู่และพระวาทาทะทรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาทาทะทรงเป็นพระเจ้า ²พระองค์ทรงอยู่กับพระเจ้าตั้งแต่ปฐมกาล ³สรรพสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยทางพระองค์ ในบรรดาสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมานั้น ไม่มีสักสิ่งเดียวที่ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นโดยทางพระองค์

เอเฟซัส 3:9 และทำให้คนทั้งปวงเห็นว่า อะไรคือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแห่งความลึกลับ ซึ่งตั้งแต่แรกสร้างโลกทรงปิดบังไว้ที่พระเจ้า ผู้ทรงสร้างสารพัดทั้งปวงโดยพระเยซูคริสต์ (*ฉบับ KJV*)

ฮีบรู 1:1-2 ¹ในอดีตพระเจ้าตรัสกับบรรพบุรุษของเราผ่านทางผู้เผยพระวจนะหลายครั้งหลายคราด้วยวิธีการต่าง ๆ ²แต่ในวาระสุดท้ายนี้พระองค์ได้ตรัสกับเราทั้งหลายโดยพระบุตรของพระองค์ ผู้ที่พระองค์ได้แต่งตั้งให้เป็นทายาทครอบครองทุกสิ่งและได้ทรงสร้างจักรวาลโดยพระบุตรนี้

ลูซิเฟอร์รู้ถึงตำแหน่งของพระบุตรและรู้ว่าพระบุตรทรงได้รับการดำรงอยู่อย่างสมบูรณ์ในพระเจ้าซึ่งเป็นมรดกจากพระบิดา ลูซิเฟอร์เริ่มไม่เห็นพระปัญญาของพระเจ้าในพระบุตรของพระองค์ โดยผ่านทางของประทานแห่งการเลือกนั้น ลูซิเฟอร์เริ่มตั้งคำถามว่าพระบุตรนั้นเท่าเทียมกับพระเจ้าอย่างไร ลูซิเฟอร์เริ่มอยากได้ตำแหน่งของพระบุตรและให้เหตุผลว่าถ้าพระบุตรทรงได้รับตำแหน่งนี้แล้วทำไมเขาถึงไม่ได้ด้วย เหตุใดจึงไม่สามารถมีบุคคลที่สามที่เป็นเหมือนพระเจ้า เขาไม่เข้าใจถึงบทบาทที่สำคัญของพระบุตรและพระวิญญาณอันอ่อนน้อมของพระองค์ซึ่งได้รวบรวมจักรวาลไว้ด้วยกัน

โคโลสี 2:9-10 ⁹ เพราะในพระคริสต์ พระลักษณะทั้งสิ้นของพระเจ้าดำรงอยู่อย่างบริบูรณ์ในพระกายของพระองค์ ¹⁰ และท่านได้รับความบริบูรณ์ในพระคริสต์ผู้ทรงเป็นศีรษะเหนือหลักและอำนาจ

แทนที่จะเลียนแบบอัตลักษณ์และลักษณะของพระเจ้าและพระบุตร ลูซิเฟอร์เริ่มกระหายอำนาจและตำแหน่งของพระเจ้า เหตุผลข้อหนึ่งที่เขากล่าวถึงก็คือ ถ้าพระบุตรทรงประสูติจากพระเจ้า นั่นหมายความว่าพระองค์ไม่ทรงสามารถเท่าเทียมได้ ลูซิเฟอร์สงสัยว่าทำไมตัวเขาจะต้องนมัสการผู้ที่ไม่ได้มีอำนาจโดยตนเองและมีการดำรงอยู่ได้โดยผู้อื่น ลูซิเฟอร์จึงสรุปเองว่าตัวเขาจะต้องได้รับสถานะเอกเช่นเดียวกับพระบุตรหรือมิเช่นนั้นเขาจะคิดว่ามันเป็นความอยุติธรรมสำหรับตัวของเขาที่พระบุตรทรงได้รับการเคารพอย่างเท่าเทียมกับพระบิดาเจ้า

ฟิลิปปี 2:5-6 ⁵ ท่านควรมีท่าทีแบบเดียวกับพระเยซูคริสต์ ⁶ ผู้ทรงเป็นเหมือนพระเจ้า แต่ไม่ได้ทรงยึดติดในความเท่าเทียมกับพระเจ้า

อิสยาห์ 14:12-14 ¹² โอ ดาวประกายรุ่ง โอรสแห่งรุ่งอรุณ เจ้าร่วงลงมาจากฟ้าสวรรค์ แล้วลึนหา ครั้งหนึ่งเจ้าเคยปราบประชาชาติต่าง ๆ ให้ตกต่ำ แต่บัดนี้เจ้าถูกเหยียดทิ้งลงมายังโลกเสียแล้ว ¹³ เจ้ารำพึงว่า “เราจะขึ้นไปสวรรค์ เราจะยกบัลลังก์ของเราขึ้น

เหนือดวงคาราทั้งปวงของพระเจ้า เราจะครอบครองเหนือภูเขาแห่งการชุมนุม บนยอด
สูงสุดของภูเขาคักดีลีที ¹⁴ เราจะขึ้นไปเหนือเมฆ เราจะตีเสมอองค์ผู้สูงสุด”

เอเสเคียล 28:14-15 ¹⁴ เจ้าได้รับการเจิมตั้งให้เป็นครูบผู้พิทักษ์ (หมายเหตุ: ครูบ
เป็นทูตสวรรค์ประเภทหนึ่ง) เพราะเราได้กำหนดเจ้าไว้เช่นนั้น เจ้าอยู่บนภูเข
คักดีลีทีของพระเจ้าและดำเนินอยู่ท่ามกลางอัญมณีอันส่องประกายโชติช่วงดุจไฟ
¹⁵ ตั้งแต่วันที่เจ้าถูกสร้างขึ้นความประพุดติของเจ้าก็ปราศจากที่ติจนกระทั่งพบความ
ชั่วร้ายในตัวเจ้า

ลูซิเฟอร์ได้กล่าวในใจว่าจะสถาปนาบัลลังก์ของตนเองเหนือดาวฤกษ์ต่าง ๆ หรือ
บรรดาทูตสวรรค์ของพระเจ้า เขาจะขึ้นไปยังตำแหน่งของพระเจ้าผู้สูงสุด ความสนใจ
ทั้งหมดของเขาคือการได้มาซึ่งอำนาจและตำแหน่งสูงสุด แต่เขาไม่ได้ต้องการพระ
ลักษณะของพระเจ้า เขาเพียงต้องการแค่ตำแหน่งและฤทธานภาพของพระองค์

ซึ่งเป็นความลึกลับที่ลูซิเฟอร์เริ่มคิดสิ่งเหล่านี้ขึ้นมา พระคัมภีร์ไม่ได้มีกล่าวไว้ให้เราแต่
เพราะพระเจ้าทรงโปรดประทานอำนาจให้ทุกคนเลือก ลูซิเฟอร์ได้ใช้อำนาจนี้เพื่อทำ
ให้หัวใจของเขาห่างจากพระปัญญาของพระเจ้าและแผนการของพระองค์สำหรับ
จักรวาล

พระเจ้าทรงพยายามหาเหตุผลให้กับลูซิเฟอร์เกี่ยวกับทิศทางที่เขาได้เลือกทำ พระองค์
ได้ทรงอธิบายถึงเหตุผลที่พระบุตรได้ทรงดำรงตำแหน่งที่ดำรงนั้น แต่ลูซิเฟอร์ปฏิเสธ
ที่จะรับฟัง และกลายเป็น **ซาตาน** ผู้ซึ่งกล่าวหา เขากล่าวหาพระเจ้าว่าพระองค์ทรง
สร้างอาณาจักรที่ผิดพลาดและเขาปฏิเสธที่จะนมัสการพระบุตรของพระเจ้า ลูซิเฟอร์
ตัดสินใจว่า ถ้าเขาไม่สามารถเท่าเทียมกับพระเจ้าได้ เขาก็จะเคารพพระเจ้าที่มีพลัง
อำนาจของตนเอง เขาจะไม่เคารพใคร ๆ ที่ได้รับอำนาจจากคนอื่น

มีข้อสำคัญที่เราต้องทำความเข้าใจ พระเจ้าเท่านั้นทรงเป็นแหล่งแห่งชีวิต การไม่เห็น
ด้วยกับพระเจ้าและปฏิเสธที่จะเชื่อฟังพระองค์ก็จะตัดการเชื่อมต่อของเราออกจาก
ชีวิต ชีวิตซึ่งได้มาเพียงการยอมจำนนต่อพระเจ้าและการนอบน้อมซึ่งมีมาถึงเราผ่าน

ทางพระวิญญาณของพระบุตรเท่านั้น เมื่อลูซิเฟอร์ปฏิเสธที่จะยอมทำตาม เขาก็กำลังต่อต้านพระวิญญาณที่ยอมทำตามของพระบุตร การต่อต้านคือการกระทำของความเกลียดชังและการฆาตกรรม เหตุนี้จิตใจของคนทั้งหลายจึงเป็นปฏิปักษ์กับพระเจ้า (โรม 8:7) เมื่อซาตานต่อต้านพระเจ้าต่อนั้น พระเจ้าทรงตัดสินใจทันทีว่าจะทำอย่างไร การตัดสินใจที่พระองค์ได้ทรงกระทำการเตรียมไว้แต่กลับจะต้องนำมาใช้ในทันที ลูซิเฟอร์ได้กระทำการต่อต้านพระเจ้า โดยการปฏิเสธการยอมรับต่อพระวิญญาณของพระคริสต์เจ้า ลูซิเฟอร์กำลังสังหารพระบุตรของพระเจ้า เหมือนลูซิเฟอร์กำลังพูดว่า “ฉันต้องการพลังของพระองค์ แต่ไม่ต้องการพระบุตรของพระองค์” ณ จุดนี้พระเจ้าทรงต้องปล่อยให้ลูซิเฟอร์ตายทันที เพราะเขาได้ปล่อยแหล่งแห่งชีวิตไปหรือพระองค์จะทรงอนุญาตให้พระบุตรสิ้นพระชนม์ ตามที่ลูซิเฟอร์คิดหมายไว้อยู่ในใจของเขา ความตายของพระคริสต์เจ้าไม่ใช่การกระทำของพระเจ้าเพื่อแก้แค้นต่อบาป แต่มันเป็นผลลัพธ์ของกฎธรรมชาติของจักรวาลว่าชีวิตมาจากพระเจ้าและพระบุตรเท่านั้น

ลูซิเฟอร์จะไม่ได้รับประโยชน์จากความตายนี้เพราะเขาไม่เคยเลือกที่จะรับเอกลักษณ์แห่งพระบุตรของพระเจ้า แต่การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์เจ้านั้นทำให้ซาตานสามารถทำสงครามต่อไปได้ เพื่อให้จักรวาลสามารถมองเห็นถึงสิ่งที่อยู่ในใจของซาตานได้ ถ้าลูซิเฟอร์เสียชีวิตแทนที่พระบุตรซึ่งทรงตัดสินใจเสียสละในตอนแรก จะไม่มีใครจะเข้าใจว่าทำไมลูซิเฟอร์ถึงตาย และทูตสวรรค์จะกลัวพระเจ้าแทนที่จะรักพระองค์ พระเจ้าจะไม่ทรงบังคับให้ใครทำตามพระประสงค์ของพระองค์ เพราะฉะนั้นพระเจ้าจึงทรงยอมให้พระบุตรสิ้นพระชนม์ ด้วยความหวังว่าเราจะได้รู้ว่าพระเจ้าทรงรักเราขนาดไหน และเข้าใจและไว้วางใจในพระบิดา นี่คือการหมายของการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนที่จะได้รู้จักถึงอัตลักษณ์ที่แท้จริงของพระองค์ในอาณาจักรของพระเจ้า นี่คือนี่ที่พระเยซูได้ทรงอธิษฐานขอเพื่อมนุษย์

ยอห์น 17:3 นี่แหละคือชีวิตนิรันดร์ คือที่เขารู้จักพระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเพียงแท้
ต่อองค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ผู้ซึ่งพระองค์ทรงส่งมา

ซาตานเริ่มแพร่กระจายมุมมองของเขาไปยังทูตสวรรค์องค์อื่น ๆ และในที่สุด หนึ่งในสามของเหล่าทูตสวรรค์ก็เห็นด้วยกับลูซิเฟอร์ ทำไมพวกเขาจึงต้องเคารพต่อพระบุตรองค์นี้ที่ได้รับทุกอย่างจากพระบิดา พระองค์ (พระคริสต์เจ้า) ทรงพิเศษตรงไหน พวกเขาปฏิเสธที่จะยอมทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า อย่างน่าเศร้าใจ สงครามปาก [polēmos ในภาษากรีก] ได้เกิดขึ้นในสวรรค์ ซาตานและผู้ติดตามของเขาก็ถูกไล่ออกจากสวรรค์

วิวรณ์ 12:7-9 ⁷และเกิดสงครามขึ้นในสวรรค์ มีคาเอลกับทูตสวรรค์ของเขาสู้รบกับพญานาคและสมุนของมัน ⁸ฝ่ายของพญานาคพ่ายแพ้ ถูกขับไล่ออกจากสวรรค์ ⁹พญานาคใหญ่ถูกเหวี่ยงลงมา พญานาคนี้คืองูดึกดำบรรพ์ที่เรียกกันว่า มาร หรือซาตาน ผู้ล่อลวงคนทั้งโลกให้หลงผิด มันถูกเหวี่ยงลงมาบนโลกพร้อมกับทูตสวรรค์ของมัน

พระเจ้าทรงสามารถปล่อยให้ซาตานตาย แต่เมล็ดพันธุ์แห่งความคิดที่อันตรายของซาตานจำเป็นต้องได้รับอนุญาตให้สำแดง เมื่อซาตานได้ปฏิเสธชีวิตที่มีอยู่แก่เขาแค่เพียงผ่านทางพระบุตร พระองค์ทรงอนุญาตให้ซาตานพินาศไปได้ แต่ทูตสวรรค์และส่วนที่เหลือของจักรวาลอาจจะเริ่มคิดว่า พระเจ้าได้ทรงทำลายซาตานอย่างทาร์ณนำไปซึ่งคำโกหกที่ว่าพระเจ้าทรงโหดร้ายโดยธรรมชาติ ทุกคนจะต้องเรียนรู้เพื่อตัวเองว่าทำไมชีวิตจึงเป็นไปได้แค่โดยทางพระบุตร ทุกคนในจักรวาลจะมีโอกาสตัดสินใจว่าใครเป็นฝ่ายถูก **พระเจ้าหรือซาตาน**

7. สร้างตามพระฉายาของพระเจ้า

ซาตานและหนึ่งส่วนสามของเหล่าทูตสวรรค์ได้ส่งสัยต่อตำแหน่งของพระบุตรและความสัมพันธ์ของพระองค์กับพระบิดา ไม่มีใครอยู่ตรงนั้นเพื่อตรวจสอบต้นตอของความสัมพันธ์แห่งพระบิดาและพระบุตร ดังนั้น พวกเขาจึงต้องวางใจในพระบิดาว่าพระองค์ทรงรู้ว่าอะไรดีสำหรับทุกคน

พระเจ้าทรงรู้ว่าจะมีเวลาที่ความสัมพันธ์ระหว่างพระองค์กับพระบุตรจะถูกชักถาม พระองค์จึงทรงมีแผนการที่จะอธิบายให้ถ้วนถี่มากยิ่งขึ้นถึงความสัมพันธ์พิเศษซึ่งพระองค์ทรงรักษาไว้ร่วมกับพระบุตร พระเจ้าจะทรงให้แบบอย่างต่อจักรวาลได้สังเกตเห็นอย่างครบถ้วนมากขึ้น ถึงจุดสำคัญของการเป็นผู้นำและการยอมจำนนในความสัมพันธ์ระหว่างพระบิดากับพระบุตร คือแผ่นดินโลกของเรา

ช่วงเวลาที่พระบิดาและพระบุตรทรงกำลังวางแผนที่จะสร้างแผ่นดินโลกของเรานั้น ความขุ่นมัวของลูซิเฟอร์เริ่มทวีมากขึ้น ลูซิเฟอร์ต้องการเป็นเจ้าของแผ่นดินโลกแห่งนี้ แต่คำขอของเขาถูกปฏิเสธ พระคริสต์เจ้าทรงเป็นพระมหากษัตริย์ของแผ่นดินโลกนี้ เพราะแผ่นดินโลกนี้ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระบิดาและพระบุตร ลูซิเฟอร์จึงเกิดความอิจฉาริษยาพระบุตรของพระเจ้า ในความเป็นจริงแผนงานนี้มีไว้เพื่อลูซิเฟอร์ ถ้าลูซิเฟอร์แค่ไว้วางใจในพระเจ้า ลูซิเฟอร์จะเข้าใจถึงความสัมพันธ์พิเศษระหว่างพระบิดาและพระบุตร และเหตุที่ว่าทำไมตำแหน่งของพระบุตรจึงมีความสำคัญต่ออาณาจักรของพระเจ้า แต่น่าเศร้าใจที่เรื่องนี้ไม่ได้เกิดขึ้น

พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและพระบุตรก้าวไปด้วยแผนการที่จะสร้างแผ่นดินโลกและเผยให้เห็นถึงภาพลักษณ์ที่พิเศษมากของความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขา และพระเจ้าตรัสกับพระบุตรว่า *“ให้เราสร้างมนุษย์ขึ้นตามแบบของเรา”* ปฐมกาล 1:26

ใครสามารถเข้าใจความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นในสัปดาห์แห่งการสร้างนั้น วันแล้ววันเล่า พลังแห่งการสร้างสรรค์ของพระเจ้าล้นไหลออกมาจากพระบุตร โลกก็เป็นรูปร่าง ผืนแผ่นดิน ต้นหญ้า และดอกไม้ต่าง ๆ ต้นไม้ขนาด ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ สัตว์

ต่าง ๆ ที่ถูกสร้างขึ้นมา และจากนั้น ทุกอย่างก็พร้อมแล้วสำหรับสิ่งที่มีนัยสำคัญที่สุด คือการทรงสร้างชายและหญิง

ขั้นตอนของการทรงสร้างมีความหมายอย่างมากและได้บอกเล่าเรื่องราวที่สำคัญเกี่ยวกับพระเจ้าและพระบุตรของพระองค์

ปฐมกาล 1:27 ดังนั้นพระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของพระเจ้านั้น พระองค์ทรงสร้างพวกเขาขึ้น พระองค์ทรงสร้างทั้งผู้ชายและผู้หญิง

นี่เป็นกระบวนการของสิ่งที่เกิดขึ้น

ปฐมกาล 2:7 แล้วพระเจ้าพระยาห์เวห์ทรงปั้นมนุษย์จากธุลีดินและทรงระบายลมหายใจแห่งชีวิตเข้าไปทางจมูกของเขามนุษย์จึงมีชีวิต

ปฐมกาล 2:18-25 ¹⁸แล้วพระเจ้าพระยาห์เวห์ ตรัสว่า “ไม่ควรให้ชายผู้นั้นอยู่คนเดียว เราจะสร้างผู้อุปถัมภ์ที่เหมาะสมเท่าเทียมกับเขา” ¹⁹ พระเจ้าพระยาห์เวห์ได้ทรงปั้นสัตว์และนกทุกชนิดขึ้นจากดิน พระองค์ทรงนำมายังชายผู้นั้นเพื่อดูว่าเขาจะเรียกมันว่าอย่างไร สัตว์เหล่านั้นก็ได้ชื่อตามที่เขาเรียก ²⁰ ดังนั้นชายผู้นั้นจึงตั้งชื่อให้กับสัตว์เลี้ยงทั้งปวง นกในอากาศ และสัตว์ในท้องทุ่งทั้งสิ้น แต่อาดัมยังไม่พบผู้อุปถัมภ์ที่เหมาะสมเท่าเทียมสำหรับเขา ²¹พระเจ้าพระยาห์เวห์จึงทรงบันดาลให้ชายนั้นหลับสนิท จากนั้นทรงชักกระดูกซี่โครงของเขาออกมาซี่หนึ่งและทรงปิดเนื้อให้สนิทเข้าดังเดิม ²²แล้วพระเจ้าทรงสร้างผู้หญิงขึ้นจากกระดูกซี่โครงที่พระองค์ทรงนำออกมาจากชายนั้น และพานางมาหาเขา ²³ชายผู้นั้นกล่าวว่า “นี่คือกระดูกจากกระดูกของเรา และเนื่องจากเนื้อของเรา นางจะได้ชื่อว่า ‘หญิง’ (เป็นการเล่นคำในภาษาฮีบรู เพราะคำที่มีความหมายว่าหญิงมาจากคำว่า อิซซา ซึ่งมีเสียงคล้ายกับคำว่า อิซ ที่มีความหมายว่าชาย) เพราะนางมาจากชาย” ²⁴เพราะเหตุนี้ผู้ชายจะละจากบิดามารดาของตนไปผูกพันกับภรรยา และพวกเขาจะเป็นเนื้อเดียวกัน ²⁵ชายนั้นกับภรรยาต่างเปลือยกายอยู่ และพวกเขาไม่รู้สึกละอายเลย

พระเจ้าโดยพระบุตรทรงสร้างอาดัมขึ้นจากผงเคลีดินแห่งแผ่นดินโลก แล้วลมปราณแห่งชีวิตก็ได้ไหลหรือหายใจเข้าไปสู่เขา พระลักษณะอันล้ำค่าของพระบุตรของพระเจ้า กล่าวคือ ความรู้สึกที่ได้รับพระพรจากพระบิดา และมีความไว้วางใจ และการเชื่อฟัง ได้เข้าไปในอาดัมและเป็นส่วนหนึ่งของเขา อาดัมต้องการรับใช้พระเจ้าและทำให้พระองค์ชอบพระทัยโดยธรรมชาติ เนื่องจากอาดัมได้รับความปรารถนาเหล่านี้จากพระบุตรของพระเจ้าโดยพระวิญญาณ

1 โครินธ์ 2:16 “เพราะใครเล่าจะหยั่งรู้พระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะสั่งสอนพระองค์ได้” แต่เรามีพระทัยของพระคริสต์

พระเจ้าทรงวางอาดัมไว้ในสถานการณ์ที่เขาจะเริ่มเรียนรู้ว่าเขาได้ขาดอะไรบางอย่าง เหตุใดพระเจ้าจึงทรงสร้างอาดัมเพื่อนำพาเขาผ่านขั้นตอนที่ทำให้เขารู้ว่าได้ขาดอะไร สิ่งนี้จะสอนเราถึงสิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับพระเจ้าและอาณาจักรของพระองค์ บางสิ่งซึ่งสามารถเรียนรู้ได้จากประสบการณ์เท่านั้น และสำหรับอาดัมความตระหนักที่ว่ามิอะไรขาดอยู่นั้นได้เพิ่มความปรารถนาของเขาสำหรับสิ่งนั้นและทำให้ความพอใจมีมากขึ้นเมื่อพระเจ้าทรงประทานให้

อาดัมขาดเพื่อนที่สามารถเข้าใจจิตใจและความคิดของเขา คนที่สามารถชิมซาบความสุขของเขาและเข้าใจประสบการณ์ของเขา ขณะที่อาดัมตั้งชื่อสัตว์ต่าง ๆ เขาเริ่มตระหนักว่าไม่มีใครเหมือนเขาเลย ไม่มีใครเข้าใจเขา ประสบการณ์นี้ทำให้อาดัมได้รับความปรารถนาเพื่อสิ่งที่เป็นศูนย์กลางแห่งอาณาจักรของพระเจ้า คือความสัมพันธ์อันสนิทสนม วิธีเดียวที่จะเข้าใจได้คือการได้สัมผัส พระเจ้าทรงอธิบายแก่อาดัมว่าความสัมพันธ์นั้นสำคัญตรงไหนและดีเยี่ยมอย่างไร แต่ในการให้อาดัมได้ตั้งชื่อสัตว์ต่าง ๆ นั้น ได้ทำให้เกิดความชัดเจนอย่างรวดเร็ว ไม่ใช่เพียงแค่แก่ความคิดของอาดัม แต่กับจิตใจของเขาด้วยเช่นกัน ถึงสิ่งที่สำคัญ

ทำไมพระเจ้าจึงทรงให้อาดัมนอนหลับและเปิดเนื้อหนังมังสาของเขาและเอาซี่โครงใช้เพื่อที่จะสร้างผู้หญิงขึ้น มนดูเหมือนจะเป็นวิธีที่ซับซ้อนมาก จริง ๆ แล้ว กระบวนการ

นี่เป็นบทเรียนสำหรับเรา ที่เอาจอกมาจากอาดัม จากสารเดียวกันกับอาดัม และ ออกมาจากส่วนด้านข้างใกล้หัวใจของอาดัม เป็นตัวอย่างเกี่ยวกับพระบิดาและการ บังเกิดของพระบุตร เหตุใดพระเจ้าไม่ทรงรับส่วนหนึ่งของสมองของอาดัม เหตุใดจึง เป็นกระดูกซี่โครงที่อยู่ด้านบนหัวใจ พระคัมภีร์ไม่ได้อธิบายกับเราว่าทำไม แต่สำหรับ ข้าพเจ้า มันมีความหมายในการแก้ปัญหาความเจ็บปวดที่อยู่ในใจของอาดัมจากการ ขาดมิตรที่เข้าใจเขา และสามารถทำหน้าที่เป็นผู้บำรุงรักษาที่อ่อนโยนสำหรับเมล็ด พันธุ์ที่เขามีอยู่ (เป็นแม่สำหรับลูกของเขา)

ยอห์น 1:18 (THSV11) ไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้าเลย แต่พระบุตรองค์เดียวผู้สถิตใน พระทรงของพระบิดา ทรงสำแดงพระเจ้าแล้ว

ยอห์น 8:42 พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า “หากพระเจ้าเป็นพระบิดาของท่าน ท่านก็ คงจะรักเราเพราะเรามาจากพระเจ้าและบัดนี้เรายู่ที่นี่แล้ว เราไม่ได้มาเองแต่พระองค์ ทรงส่งเรามา”

สุภาพษิต 8:23-25 (THSV11) ²³ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์มาแล้ว ข้าพเจ้าถูกสถาปนาไว้ ตั้งแต่แรก ก่อนการเริ่มต้นของแผ่นดินโลก ²⁴เมื่อยังไม่มีมหาสมุทร ข้าพเจ้าถือ กำเนิดมาแล้ว เมื่อไม่มีน้ำพุที่มีน้ำมากมาย ²⁵ก่อนภูเขาถูกวางราก ก่อนเนินเขา ข้าพเจ้าก็ถือกำเนิดมาแล้ว

โรม 1:19-20 (THSV11) ¹⁹เพราะการที่จะรู้จักพระเจ้าได้ก็แจ้งอยู่กับพวกเขา เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงสำแดงแก่เขาแล้ว ²⁰ตั้งแต่เริ่มสร้างโลกมานั้น สภาพของพระ เจ้าซึ่งตามนุษย์มองไม่เห็น คือฤทธานุภาพอันถาวรและเทวสภาพของพระองค์ ก็ได้ ปรากฏชัดในสรรพสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่มีข้อแก้ตัวเลย

ในข้อที่กล่าวมาเราได้เห็นถึงหลักฐานว่าพระบุตรเสด็จมาจากพระทรงหรืออกของ พระเจ้า ในยอห์น 8:42 “เรามาจากพระเจ้า” หมายความว่า “ออกมาจากพระเจ้า” (Thai KJV: “เราได้ออกมาและได้มาจากพระเจ้า และเราไม่ได้มาตามใจของเราเอง แต่พระองค์นั้นได้ทรงส่งเรามา”) และสุภาพษิต 8:25 พุดโดยตรงถึงการให้กำเนิดของ

พระบุตร นี่จึงเป็นคู่ขนานกับเอวา ซึ่งถือกำเนิดหรือออกมาจากอาดัม ในโรม 1:19-20 อัครสาวกเปาโล กล่าวถึงเรื่องนี้ว่าการทรงสร้างนั้นทำให้เราเข้าใจ “สภาพของพระเจ้า...คือฤทธานุภาพอันถาวรและเทวสภาพของพระองค์...ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่มีข้อแก้ตัวเลย”

มีหลายสิ่งที่สามารถกล่าวเพิ่มเติมได้ในจุดนี้ แต่ขอเสริมด้วยข้อพระคัมภีร์ด้านล่างนี้

1 โครินธ์ 11:3 แต่ขอให้ท่านตระหนักว่าพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของชายทุกคนและชายเป็นศีรษะของหญิง และพระเจ้าทรงเป็นศีรษะของพระคริสต์

ลองจินตนาการว่าอาดัมคิดอย่างไรเมื่อเขาเห็นเอวาเป็นครั้งแรก เมื่อตาของพวกเขາได้สบสายตากันและเกิดความคิดที่ว่า นี่คือคนที่สามารถเข้าใจเขาอย่างแท้จริงและเห็นคุณค่าของเขาได้ เอวาเป็นมนุษย์เหมือนกันกับเขา ซึ่งสามารถเลี้ยงดูและทำให้เชื้อสายของอาดัมเจริญเติบโตได้ และเป็นตัวอย่างของการอ่อนน้อมเชื่อฟังเพื่อแสดงให้ลูกหลานของเขาได้เห็นถึงความสำคัญของการไว้วางใจและการเชื่อฟัง เช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงต้องมีพระบุตรของพระองค์จัดเตรียมคุณลักษณะของการอ่อนน้อมเชื่อฟัง พระเจ้าทรงตั้งอาณาจักรแห่งแผ่นดินโลกไว้ในวิธีที่สามีไม่สามารถสร้างอาณาจักรได้โดยปราศจากภรรยา ลูก ๆ ของอาดัมจะไม่มีความรู้ที่จะเป็นเด็กดี ยอมที่จะเชื่อฟัง หากไม่มีมารดาเป็นตัวอย่าง

มีความศักดิ์สิทธิ์ที่ลึกซึ้งระหว่างสามีและภรรยา ความสัมพันธ์นี้หากได้รับการก่อสร้างอย่างถูกต้องจะเปิดเผยถึงความสัมพันธ์ของพระบิดาและพระบุตร และเป็นเครื่องเตือนใจเสมอสำหรับทั้งจักรวาลว่า ข้อกล่าวหาของซาตานต่อพระบุตรของพระเจ้าเป็นความเท็จ

1 โครินธ์ 11:10 ด้วยเหตุนี้ผู้หญิงจึงควรมีสีทิวอันงามเหนือศีรษะของนาง เพราะเหล่าทูตสวรรค์

พระเจ้าทรงออกแบบความสัมพันธ์สามีและภรรยา เพื่อสอนทูตสวรรค์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพระบิดาและพระบุตร ซึ่งเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายนี้

ด้วยความจริงข้อนี้เราจะพบว่า ความลับของการแต่งงาน คือ การทำให้ตัวเราเองถูกดึงเข้ามาโดยพระวิญญาณของพระเจ้าสู่พระฉายาลักษณ์ของความสัมพันธ์ระหว่างพระบิดาและพระบุตร สามีทำหน้าที่เป็นแหล่งแห่งพระพร และภรรยาทำหน้าที่เป็นผู้ที่แสดงให้เห็นถึงความไว้วางใจและอ่อนน้อมเชื่อฟัง

อาดัมและเอวาได้รับการทรงเรียกที่สูงส่ง ถ้าพวกเขาเพียงแต่อยู่ในพระฉายาของพระบิดาและพระบุตร ความทุกข์ยากจะไม่ได้เกิดขึ้น

8. บิดาแห่งการมูสา

เราจำได้ว่าซาตานได้ตัดสินใจว่าหากพระเจ้าไม่ทรงอนุญาตให้เขาเข้าถึงอำนาจและสิทธิพิเศษแห่งพระบุตรของพระเจ้า เมื่อนั้นเขาจะสรุปไปว่า เขาจะนมัสการพระเจ้าที่มีอำนาจโดยธรรมชาติ ซึ่งไม่ได้สืบทอดมา หลังจากที่พระเจ้าไม่ทรงยอมรับการปฏิรูปของซาตาน แล้วซาตานก็ต้องยอมรับว่าเขายังมีชีวิตอยู่จากพระบิดาเจ้า ถึงแม้ว่าเขาจะไม่ยอมรับตำแหน่งที่สำคัญของพระบุตร

ไม่มีทางใดที่ซาตานสามารถจัดตั้งอาณาจักร ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของหลักการต่าง ๆ ของตนเองได้ หากเขาต้องตระหนักว่า อำนาจทั้งหมดนั้นมาจากพระเจ้า ดังนั้น คำโกหกที่ยิ่งใหญ่ก็เกิดขึ้นจากเขา คือ คำโกหกที่ว่า ทุกคนมีชีวิตในตัวเอง มันไม่ได้มาจากพระเจ้า มีหลายทางเลือกที่จะเชื่อแบบนี้ ท่านสามารถเชื่อว่าท่านเป็นอมตะ และความเป็นอมตะเป็นลักษณะธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตทุกชนิด ท่านสามารถเชื่อว่าชีวิตเป็นพลังงานที่ทุกคนมีและใช้ได้เพื่อทำในสิ่งที่พวกท่านต้องการทำ หรือท่านอาจจะเชื่อในพระเจ้าที่ให้ความเป็นอมตะแก่ท่านเพื่อใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ไม่ว่าท่านจะมีเหตุผลอะไร

ตราบใดที่ท่านเชื่อว่าท่านมีแหล่งแห่งชีวิตของท่านเอง นี่คือคำโกหกที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในจักรวาล ดังที่พระเยซูได้ตรัสเอาไว้

ยอห์น 8:44 ท่านเป็นของมารผู้เป็นบิดาของท่านและท่านต้องการทำตามความประสงค์ของบิดาของท่าน มารเป็นผู้ฆ่าคนมาตั้งแต่แรก มันไม่ได้ยึดมั่นในความจริง เพราะไม่มีความจริงอยู่ในมาร เมื่อพูดโกหกมันก็พูดตามสันดานของมันเพราะมารเป็นผู้มูสาและเป็นบิดาแห่งคำมูสา

พระเจ้าทรงสามารถยุติการมูสาคงที่โดยการทรงอนุญาตให้บรรดาผู้ที่ปฏิเสธพระบุตรของพระองค์ได้รับผลกระทบจากการตัดตัวเองออกจากชีวิต ซึ่งคือการขาดใจตาย เพราะชีวิตมีอยู่ในพระบุตรเท่านั้น แต่พระบุตรยังทรงให้ชีวิตแม้ว่าจะเป็นเรื่องที่ทุกข์ระทมสำหรับพระองค์ เพื่อที่จักรวาลจะได้เห็นผลของการโกหกนั้น พระบุตรทรงต้องแบกเหล่าทูตสวรรค์ที่ทำพลาดหลงผิดและจัดหาชีวิตให้แม้ในขณะที่พวกเขาต้องการฆ่าและทำลายพระองค์ เมื่อซาตานและทูตสวรรค์ของเขาปฏิเสธพระเยซูเจ้า พวกเขาไม่ได้รับจิตวิญญาณแห่งความไว้วางใจและการเชื่อฟังที่มาจากพระองค์อย่างเดียวยกต่อไป พวกเขาได้ฆ่าพระบุตรของพระเจ้าในพระลักษณะและพระวิญญาณของพระองค์ แต่พระเจ้ายังทรงให้พลังชีวิตแก่พวกเขา ดังนั้นซาตานจะมีเวลาแสดงหลักปรัชญาหลอกลวงของเขา พระเจ้าทรงทำอย่างนี้ เพื่อให้จักรวาลได้ตัดสินใจว่าใครรู้ทางที่ดีที่สุด เหมือนที่เราได้กล่าวก่อนหน้านี้ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายในการยอมให้ซาตานต่อต้านพระเจ้า ค่าใช้จ่ายนั้น คือ ชีวิตของผู้ที่ถูกปฏิเสธ และนั่นก็คือ พระบุตรของพระเจ้า ซาตานเป็นฆาตกรตั้งแต่แรก เขาทำให้การตายของพระคริสต์เจ้าเกิดในการต่อต้านพระเจ้าของเขา ความตายนี้เกิดขึ้นในใจของซาตาน และการกระทำเหล่านี้จะต้องได้รับการประจักษ์แจ้งแก่จักรวาลทั้งปวง เพื่อให้ทุกคนเห็นสิ่งที่เกิดขึ้น แล้วให้ทุกคนได้เข้าใจ ซึ่งไม่ใช่พระประสงค์ของพระเจ้าที่จะสำแดงสิ่งที่เกิดขึ้นนี้บนแผ่นดินโลก แต่น่าเศร้าใจที่แผ่นดินโลกนี้เป็นสถานที่ที่จะสำแดงสิ่งที่เกิดขึ้น

9. มนุษย์ถูกล่อลวง

ในบทก่อนหน้านี เราได้ศึกษาความสำคัญของเจตจำนง ของประธานแห่งเจตจำนงได้ มอบให้แก่มนุษย์เพื่อให้พวกเขาเลือกที่จะยอมเชื่อฟังพระเจ้าหรือเพิกเฉย หากไม่มี ความสามารถในการเลือกที่จะเชื่อฟัง เราจะปราศจากพระพรที่แท้จริงและความรู้สึก ที่เป็นที่ชอบพระทัยของพระบิดา ซึ่งความรู้สึกที่เป็นที่ชอบพระทัยพระบิดานี้เองจะ นำมาซึ่งพระพร ให้ดูสิ่งที่พระเยซูเจ้าตรัสดังนี้

ยอห์น 8:29 (KJV) และพระองค์ผู้ทรงใช้เรามากก็ทรงสถิตอยู่กับเรา พระบิดามีได้ทรง
ทิ้งเราไว้ตามลำพัง เพราะว่าเราทำตามชอบพระทัยพระองค์เสมอ

พระเยซูเจ้าทรงได้รับพระพรอย่างต่อเนื่องผ่านการทรงยอมเอาเจตจำนงของพระองค์ ฟังพาเจตจำนงของพระบิดาตลอดเวลา ของประธานแห่งเจตจำนงนั้นก่อให้เกิดพระ พรต่าง ๆ ที่มากกว่านี้ แต่นั่นอยู่นอกเหนือจากขอบเขตแห่งการศึกษาของเรา เมื่อพระ เจ้าทรงสร้างอาดัมและเอวา พระองค์ต้องจัดเตรียมวิธีสำหรับพวกเขาเพื่อที่จะได้ ปฏิบัติเจตจำนงของพวกเขาเอง พระองค์ทรงให้มีโอกาสเลือกกว่าจะใช้เจตจำนงของ พวกเขาอย่างไร หากปราศจากความสามารถในการเลือกที่จะไม่เป็นที่ชอบพระทัยของ พระเจ้าแล้ว ก็จะไม่มีความสามารถที่จะได้รับพระพรแห่งการทำให้พระเจ้าทรงชอบ พระทัยเลย

พระเจ้าทรงสร้างความสามารถในการทำให้พระองค์ทรงชอบพระทัยผ่านการให้ ทางเลือกที่จะต่อต้านพระองค์ด้วยการกินผลจากต้นไม้แห่งการรู้ดีรู้ชั่ว

ปฐมกาล 2:16-17 ¹⁶และพระเจ้าพระยาห์เวห์ทรงบัญชาเขาไว้ว่า “เจ้ามีอิสระที่จะกิน ผลจากต้นใด ๆ ในสวนก็ได้ ¹⁷แต่เจ้าต้องไม่กินผลจากต้นแห่งการรู้ดีรู้ชั่ว เพราะถ้าเจ้า กินผลของมันเมื่อใด เจ้าจะตายแน่นอน”

สิทธิ์ของการเลือกในแต่ละวันที่จะไม่กินอาหารจากต้นไม้พิเศษนี้ อาดัมและเอวา ได้รับพระพรพิเศษจากการยอมกระทำตาม ความรู้สึกที่ว่าพระเจ้าทรงชอบพระทัยต่อ พวกเขา หากปราศจากต้นไม้ต้นนี้ซึ่งอยู่ที่นั่น พวกเขาจะไม่ได้รับซึ่งพระพรนี้

ถึงแม้ว่า ซาตานได้ถูกปลดจากตำแหน่งในสวรรค์แล้ว แต่เขาก็ได้รับการเข้าถึงแผ่นดินโลกของเราผ่านทางที่ที่เดียว คือที่ที่ทางเลือกในการทำให้พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยสามารถปฏิบัติได้ นี่คือเหตุที่ซาตานล่องลอยอยู่ในรูปร่างของงู และเกาะคอนอยู่บนต้นไม้แห่งการรู้ดีรู้ชั่ว เรารู่วางนี้เป็นซาตานดังที่กล่าวในหนังสือวิวรณ์เล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์

วิวรณ์ 12:9 พญานาคใหญ่ถูกเหวี่ยงลงมา พญานาคนี้คืองูตีดำบรรพ์ที่เรียกกันว่า มาร หรือ ซาตาน ผู้ล่องลอยคนทั้งโลกให้หลงผิด มันถูกเหวี่ยงลงมาบนโลกพร้อมกับทูตสวรรค์ของมัน

เราได้เรียนรู้แล้วเกี่ยวกับปรัชญาชีวิตของซาตาน เพื่อที่จะเอาชนะอาดัมและเอวาสู่อาณาจักรของเขา ซาตานนำเสนอมุมมองเกี่ยวกับการได้รับชีวิตซึ่งจัดการพึ่งพาในพระเจ้าออกไป สังเกตสิ่งที่ซาตานกล่าวดังนี้

ปฐมกาล 3:1-5 ¹งูนี้เป็นสัตว์ที่มีเล่ห์เหลี่ยมมากกว่าสัตว์ป่าทั้งหลายที่พระเจ้าพระยาห์เวห์ทรงสร้างขึ้น มันมาถามหญิงนั้นว่า “พระเจ้าตรัสจริง ๆ หรือว่า ‘เจ้าต้องไม่กินผลจากต้นไม้ใด ๆ ในสวนนี้’” ²หญิงนั้นตอบงูว่า “พวกเรากินผลของทุกต้นไม้ในสวนได้” ³แต่พระเจ้าตรัสจริง ๆ ว่า ‘เจ้าต้องไม่กินผลของต้นไม้ที่อยู่กลางสวน และเจ้าต้องไม่แตะต้องมัน มิฉะนั้นเจ้าจะตาย’” ⁴งูบอกหญิงนั้นว่า “เจ้าจะไม่ตายแน่นอน” ⁵ เพราะพระเจ้าทรงทราบว่ามีเมื่อใดที่เจ้ากินผลไม้ นั้น เจ้าจะตาสว่างขึ้นและจะเป็นเหมือนพระเจ้า คือรู้ผิดชอบชั่วดี”

ซาตานแนะนำว่าการทำให้พระเจ้าไม่ทรงชอบพระทัยโดยการปฏิเสธสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาไว้จะไม่นำมาซึ่งคำสาป แต่เป็นพระพร ตาของพวกเขาจะเปิดกว้างต่อความรู้และปัญญา และเขาจะเป็นเหมือนพระเจ้าเอง ซาตานกล่าวว่าพวกเขาจะไม่ตาย ซึ่งหมายความว่า ซาตานสอนพวกเขาว่าพวกเขาจะมีชีวิตอยู่ต่อไปได้โดยปราศจากการพึ่งพาหรือการวางใจในพระเจ้า พวกเขาสามารถไว้วางใจตัวเองและตัดสินใจโดยตนเองได้

ช่างเป็นเรื่องที่น่าเศร้าใจที่เอวาได้รับคำแนะนำของงู จากนั้นก็ไปหาอาดัมและชักจูงให้เขาไม่ไว้วางใจในพระเจ้าและเชื่อเรื่องโกหกที่หลอกลวงของงูนั้น เมื่อพวกเขากินผลไม้และเชื่อคำโกหกนี้ การรับรู้ของพวกเขาเกี่ยวกับพระเจ้า เกี่ยวกับตัวเอง และวิธีที่จักรวาลดำเนินการได้เปลี่ยนแปลงไปทั้งหมด

โดยการยอมรับคำโกหกนั้น อาดัมและเอวาได้ผละออกไปจากความเชื่อที่ว่าทุกสิ่งหล่งไหลออกมาจากพระบิดา พวกเขาปฏิเสธความคิดที่ว่าความสุขของพวกเขาขึ้นขึ้นอยู่กับความไว้วางใจและการเชื่อฟังพระองค์ การปฏิเสธพระบัญชาของพระเจ้า ทำให้พวกเขาเสียคุณลักษณะที่สวยงามที่สุดของพระบุตรของพระเจ้า ซึ่งคือการไว้วางใจเชื่อฟังและยอมกระทำตาม พระเจ้าทรงสำแดงให้อาดัมและเอวาเห็นว่าการที่พวกเขาละเลยที่จะยอมกระทำตามพระเจ้า ในความเป็นจริงแล้วคือการโจมตีโดยตรงต่อพระบุตรและทุกสิ่งที่สำคัญต่อพระองค์

อาดัมและเอวาได้ฆ่าพระบุตรของพระเจ้าในจิตใจของพวกเขาโดยการต่อต้านวิญญาณแห่งการยอมกระทำตาม ซึ่งเป็นพระวิญญาณแห่งพระบุตรของพระเจ้า นี่เป็นจุดสำคัญที่จะต้องเข้าใจ การปฏิเสธต่อพระเจ้าเป็นการฆาตกรรมพระวิญญาณของพระบุตร ซึ่งเป็นสาระสำคัญของการนอบน้อม นี่คือเหตุผลที่พระเยซูเจ้าตรัสเรียกลูซิเฟอร์ว่าเป็นฆาตกรตั้งแต่แรกเริ่ม

ยอห์น 8:44 (THSV11) พวกท่านมาจากพ่อของท่านคือมาร และท่านอยากจะทำตามความปรารถนาของพ่อ มันเป็นฆาตกรตั้งแต่เริ่มแรกและไม่ได้ตั้งอยู่ในสัจจะ เพราะมันไม่มีสัจจะ เมื่อมันพูดเท็จมันก็พูดตามสันดานของมันเอง เพราะมันเป็นผู้มุสา และเป็นพ่อของการมุสา

ทูตสวรรค์ทุกองค์ที่ปฏิเสธพระบุตรของพระเจ้าและหันมาเกลียดชังพระองค์ ได้สั่งหารพระองค์ในใจของพวกเขา พระคัมภีร์เชื่อมโยงความเกลียดชังกับการฆาตกรรมอย่างชัดเจน

1 ยอห์น 3:15 (THSV11) ผู้ที่เกลียดชังพี่น้องของตนก็เป็นผู้ฆ่าคน และพวกท่านก็
รู้อยู่แล้วว่าผู้ฆ่าคนนั้นไม่มีชีวิตนิรันดรดำรงอยู่ในตัวเขาเลย

การถวายเครื่องบูชาของพระบุตรของพระเจ้าได้ถูกคาดการณ์ก่อนที่แผ่นดินโลกนี้จะ
ถูกสร้างขึ้น วิธีเดียวที่จักรวาลจะเข้าใจความคิดที่อยู่ในใจของทูตสวรรค์ที่กบฏได้ คือ
ให้สิ่งที่พวกเขาคิดปรากฏออกมา

1 เปโตร 1:19-20 (THSV11) แต่ด้วยพระโลหิตล้ำค่าของพระคริสต์ ดั่งเลือดลูกแกะ
ที่ไร้ตำหนิและไร้จุดด่างพร้อย พระคริสต์ทรงถูกกำหนดไว้ก่อนทรงสร้างโลก แต่ทรง
ปรากฏพระองค์ในวาระสุดท้ายนี้ เพื่อพวกท่าน

พระเจ้าไม่ทรงประหลาดใจกับการกบฏของซาตาน เพราะพระบิดาทรงเตรียมพร้อมไว้
แล้ว และทรงได้ร่วมกันกับพระบุตรทรงวางแผนทางแห่งความรอด แต่การกบฏของ
ซาตานทำให้พระเจ้าทรงจำเป็นที่จะต้องดำเนินการแผนนั้น เมื่อซาตานร้องว่า “ข้าจะ
ขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์...ข้าจะทำให้ตัวของข้าเองเหมือนองค์ผู้สูงสุด” (อิสยาห์ 14:13-14)
แผนการของซาตานไม่มีที่สำหรับพระบุตรของพระเจ้า พระบุตรทรงต้องถูกปลดและ
ถูกทำลาย

ซาตานได้ส่งเมล็ดพันธุ์แห่งการกบฏสู่เผ่าพันธุ์มนุษย์ และพระบุตรจะต้องตายเพื่อพวก
เขา พระคริสต์เจ้าจะทรงปรากฏในโลก เพื่อเปิดเผยว่ามนุษย์นั้นได้สังหารพระบุตร
ของพระเจ้าที่ทรงยอมจำนนในใจของพวกเขา ซึ่งจะต้องถูกเปิดเผยให้ทุกคนได้เห็น
โดยวางพระคริสต์เจ้าลงบนไม้กางเขน เราจะเห็นการทำงานของซาตานถูกเปิดเผย นี่
คือเหตุผลหนึ่งที่โมเสสได้รับคำสั่งให้วางงูไว้บนเสา การตรึงกางเขนนั่นเป็นการเปิดเผย
เกี่ยวกับรูปแบบการฆาตกรรมของซาตาน เขาไม่สามารถซ่อนเจตนาที่แท้จริงของเขา
ต่อพระคริสต์เจ้าได้อีกแล้ว

ดังนั้นเมื่ออาดัมกับเอวาได้กระทำบาปและปฏิเสธพระวิญญาณที่ทรงยอมจำนนของ
พระคริสต์เจ้า พวกเขาก็มีความผิดในการฆาตกรรมร่วมกันกับซาตาน พระคริสต์เจ้า
จะทรงถูกสังหารในจิตใจของอาดัมและเอวา

วิวรณ์ 13:8 (THSV11) และคนที่ทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกจะบูชาสัตว์ร้ายนั้น คือ คนที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดกผู้ถูกปลงพระชนม์ตั้งแต่แรกสร้างโลก

ฮีบรู 6:6 หากยังเตลิดไป...การหลงไปของเขาได้ตรึงพระบุตรของพระเจ้าบนไม้กางเขน ซ้ำอีกครั้งและทำให้พระองค์อับอายต่อหน้าธารกำนัล

อาดัมและเอวาได้รับสัญลักษณ์แห่งการฆาตกรรมพระบุตรของพระเจ้าในการกระทำดังต่อไปนี้

ปฐมกาล 3:21 พระเจ้าพระยาห์เวห์ทรงทำเครื่องนุ่งห่มจากหนังสัตว์ให้อาดัมกับภรรยาสาม

เสื้อคลุมต้องมาจากสัตว์ สัตว์เหล่านี้ต้องเสียสละเพื่อสวมใส่ให้อาดัมกับเอวา อาดัมและเอวาไม่ได้มีความต้องการเสื้อผ้าจนกระทั่งพวกเขาได้กระทำความผิด พวกเขาจึงได้รับการสวมใส่ด้วยพระสิริของพระเจ้า แต่เมื่อพวกเขาปฏิเสธพระองค์ พวกเขาจึงสูญเสียพระสิรินั้น การฆ่าลูกแกะเป็นสัญลักษณ์ของค้ำประกันสัญญาของพระเจ้าที่จะส่งพระบุตรของพระองค์เพื่อสำแดงให้พวกเขาเห็นถึงสิ่งที่พวกเขาได้กระทำในจิตใจของพวกเขา เพื่อช่วยให้พวกเขามองเห็นผลที่ย่ำแย่จากการต่อต้านพระเจ้า ช่างเป็นคำสาปแช่งที่สาหัสเพียงไร เมื่อเราปฏิเสธที่จะยอมอ่อนน้อม สิ่งนี้แยกตัวจากพระบุตรของพระเจ้า ซึ่งเป็นแก่นสำคัญของความอ่อนน้อม

ปฐมกาล 3:15 (THSV11) “เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นศัตรูกันทั้งพงศ์พันธุ์ของเจ้า และพงศ์พันธุ์ของนางด้วยเขาจะทำให้หัวของเจ้าแหลกและเจ้าจะทำให้ส้นเท้าของเธอฟกซ้ำ”

ยอห์น 1:29 วันต่อมายอห์นเห็นพระเยซูเสด็จมาทางเขา จึงกล่าวว่า “จงดูพระเมษโปดก (ลูกแกะ) ของพระเจ้า ผู้ทรงรับบาปของโลกไป

ความอดทนของพระบุตรนั้นน่าอัศจรรย์ใจ พระองค์ทรงสำแดงให้จักรวาลเห็นว่าการไม่ยอมฟังมีผลอย่างไร คือได้ฆ่าพระวิญญาณของบุตรของพระเจ้า ผู้ที่มีค่าที่สุดและเป็นผู้ที่พระบิดาทรงรักมากที่สุด พระคริสต์เจ้าทรงตอบสนองต่อโศกนาฏกรรมของการต่อต้านด้วยการแสดงการเชื่อฟังยอมทำตามที่น่าทึ่ง นี่เป็นสิ่งที่มีความหมายมาก เสียจนจักรวาลจะไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป ซึ่งได้ทำให้เราเห็นเช่นกันว่าพระบุตรของพระเจ้ามีค่ามากเพียงใดที่เราจะชื่นชมและเห็นคุณค่าของพระองค์ โดยชื่นชมและเห็นคุณค่าของพระวิญญาณแห่งการยอมกระทำตามของพระบุตร ต่อพระบิดาและพระบัญชาของพระองค์

10. บทสรุป

เราได้ตรวจสอบอย่างละเอียดจากพระคัมภีร์ว่าพระเจ้าทรงเปิดเผยเกี่ยวกับพระองค์เองตั้งแต่แรกเริ่ม สิ่งที่เราได้เรียนรู้มีดังข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้

1. มีพระเจ้าเพียงองค์เดียว คือ พระบิดา (ยอห์น 17:3, 1 โครินธ์ 8:6, 1 ทิโมธี 1:17)
2. พระเจ้าทรงเป็นแหล่งแห่งชีวิตและพระพร (ยากอบ 1:17)
3. พระเจ้าได้ทรงให้กำเนิดพระเยซู พระบุตรของพระองค์ตามพระฉายาของพระองค์ และได้ทรงประทานฤทธานุภาพทุกอย่างของพระองค์ และให้พระบุตรนั้นเท่าเทียมกับพระองค์ (ฮีบรู 1:1-5, สุภาพิต 8:12-30, ฟิลิปปี 2:6, ยอห์น 5:26, 8:42, โคลโลสี 2:9)
4. พระบุตรของพระเจ้าเป็นกุญแจสำคัญสู่อาณาจักรของพระเจ้า พระองค์ทรงเปี่ยมไปด้วยส่วนประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญแห่งการเชื่อวางใจ การยอมกระทำตาม และพระพร (มัทธิว 3:17, สดุดี 40:8, ยอห์น 8:29)
5. พระวิญญาณของพระบุตรทรงล่องไหลไปทั่วทั้งจักรวาล และสถิตอยู่ในจิตใจทั้งหลายของผู้ซึ่งเลือกที่จะเชื่อฟังต่อพระบัญญัติของพระเจ้า (วิวรณ์ 22:1-2, ยอห์น 7:37-38, โรม 8:9-10)

6. ลูซิเฟอร์ เป็นทูตสวรรค์องค์แรกที่ทรงสร้าง และได้ต่อต้านต่อเอกลักษณ์ของพระบุตรแห่งพระเจ้า และปฏิเสธที่จะยอมกระทำตามพระบัญชาของพระเจ้าเพื่อที่จะนมัสการพระองค์ (ยอห์น 5:22, ฟิลิปปี 2:6, วิวรณ์ 12:7-9, ฮีบรู 1:6)

7. ลูซิเฟอร์กลายเป็นซาตาน และได้ล่อลวงทูตสวรรค์ 1 ใน 3 ส่วน ของพระเจ้าให้เชื่อความคิดใหม่ที่ว่าไม่มีความจำเป็นที่จะยอมกระทำตามต่อพระเจ้า เพราะพวกเรามีชีวิตของตัวเองโดยไม่ต้องพึ่งพาพระองค์ (วิวรณ์ 12:4, ปฐมกาล 3:4-5)

8. การกระทำที่ต่อต้านคำสั่งของพระเจ้าเท่ากับการฆาตกรรมพระบุตรของพระองค์ ผู้เป็นแหล่งแห่งการยอมกระทำตาม ความเชื่อวางใจ และการเชื่อฟัง (ยอห์น 8:33, วิวรณ์ 13:8, 1 ยอห์น 3:15)

9. พระบุตรของพระเจ้าได้ทรงยอมต่อแผนงานของพระบิดาเจ้า เพื่อสำแดงให้จักรวาลได้เห็นว่าการต่อต้านพระเจ้านั้น ได้กระทำอย่างไรต่อตัวของพระบุตร โดยการทรงส่งพระเยซูคริสต์เจ้า พระบุตรลงมาเพื่อสิ้นพระชนม์และไถ่บาปเรา (ปฐมกาล 3:15, ฮีบรู 6:6)

ตอนนี้เราได้เห็นภาพถึงสิ่งที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์แล้วถึงพระลักษณะที่ชัดเจนของพระเจ้า พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ว่าทรงทำงานอย่างไร เราได้รับการแนะนำให้รู้ถึงเรื่องการโกหกของซาตาน เกี่ยวกับแหล่งชีวิตของเราว่ามาจากไหน และเกี่ยวกับวิญญาณของซาตานในการต่อต้านพระเจ้า ตอนนี้ให้เราศึกษาถึงลำดับต่าง ๆ ชั้นต้นถึงสองระบบที่เกิดขึ้นมาบนโลก

11. ทางเดินสองทาง

ในบทต่าง ๆ ก่อนหน้านี้ เราได้ตรวจสอบความแตกต่างที่สำคัญของความคิด ระหว่างพระเจ้ากับซาตาน

- อาณาจักรของพระเจ้าได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อยืนยันถึงความบริสุทธิ์ของความสัมพันธ์นั้น

อาณาจักรของซาตานมุ่งเน้นการได้มาและการครอบครองอำนาจ

- อาณาจักรของพระเจ้าดำเนินการผ่านพระพรโดยการยอมกระทำตาม ความเชื่อวางใจ และการเชื่อฟัง

อาณาจักรของซาตานนั้นทำงานผ่าน "พร" ด้วยการต่อต้านและการเป็นอิสระจากอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า

- อาณาจักรของพระเจ้ากำหนดความเสมอภาค โดยความสามารถในการรู้จักคนอื่น

อาณาจักรของซาตานกำหนดความเสมอภาคตามความสามารถ ตำแหน่ง และผลสัมฤทธิ์ที่ทำด้วยตัวเอง

- อาณาจักรของพระเจ้าถูกปกครองเหมือนครอบครัว และเหล่าสมาชิกของอาณาจักรถูกบังคับด้วยความรัก

อาณาจักรของซาตานนั้นถูกปกครองโดยระบบต่าง ๆ ที่มีอำนาจและพลังกำลังเป็นพื้นฐาน และสมาชิกในอาณาจักรถูกบังคับโดยเผด็จการ

- อาณาจักรของพระเจ้ากำหนดค่าตามอุปนิสัยและความสัมพันธ์

อาณาจักรของซาตานกำหนดค่าด้วยพลังอำนาจ

ความแตกต่างเหล่านี้สามารถสรุปได้ในข้อพระคัมภีร์ดังต่อไปนี้

เยเรมีย์ 9:23-24 ²³องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “คนฉลาด อย่าโอ้อวดสติปัญญาของตน คนแข็งแรง อย่าโอ้อวดพละกำลังของตน คนรวยก็อย่าโอ้อวดทรัพย์สมบัติของตน ²⁴ แต่ให้ผู้ที่อวดจองอวดเรื่องนี้ คือที่เขามีความเข้าใจและรู้จักเรา รู้ว่าเราเป็นพระยาห์เวห์ ผู้ผู้คงความเมตตากรุณา ความยุติธรรม และความชอบธรรมในโลกนี้ เพราะเราปฏิบัติ ยินดีในสิ่งเหล่านี้” องค์พระผู้เป็นเจ้าประกาศดังนั้น

เมื่อเราสำรวจสิ่งที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ เราจะสังเกตเห็นว่ามุมมองที่มนุษย์มีเกี่ยวกับพระเจ้า แบ่งออกตามจุดเหล่านี้ บางครั้งอาจยากที่จะแยกแยะหลักการปฏิบัติที่สำคัญ เพราะอาณาจักรของซาตานใช้ความสัมพันธ์เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ ดังนั้น ภาษาที่ซาตานใช้อาจฟังดูมีเหตุผล แต่จุดหลักยังคงอยู่บนพื้นฐานของพลังอำนาจ สำหรับซาตานผลงานมีความสำคัญมากกว่าความสัมพันธ์

ขณะที่ซาตานแนะนำให้ออวยมรับความเชื่อที่โกหกที่ว่า เรามีชีวิตอยู่ในตัวของเราเอง ทำให้กลายเป็นเรื่องธรรมดาที่เราจะมองเห็นตนเองว่าเป็นพระ ด้วยการตระหนักถึงสิ่งนี้เราจะเห็นได้ว่าความคิดของมนุษย์หลาย ๆ อย่างที่เกี่ยวกับพระเจ้านั้น ในความเป็นจริงคือ คุณลักษณะและความสามารถของมนุษย์ เห็นได้ชัดในเทพนิยายกรีก และคำอธิบายของเทพซีอุส – กษัตริย์ของเทพเจ้าต่าง ๆ; โฟรเทพ – เทพเจ้าแห่งความรักและความงาม; อพอลโล – เทพเจ้าแห่งดนตรี ยา สุขภาพ; แอริส – เทพเจ้าแห่งสงคราม เทพเจ้าเหล่านี้เป็นเพียงการยกคุณภาพของมนุษย์ให้เป็นเทพและในความเป็นจริงแล้ว คือการบูชาตัวเองตามที่ซาตานได้สัญญาไว้กับเอวาในสวนเอเดน (มนุษย์บูชามนุษย์)

ข้าพเจ้าอยากให้เราเริ่มประวัติศาสตร์ของเราโดยให้เห็นถึงความแตกต่างของสองบุคคลในพระคัมภีร์ ที่ได้ทำให้เห็นตัวอย่างที่ชัดเจนของทั้งสองระบบ คือ อับราฮัม และ นิมีโรด

12. รากฐานของบาบิโลน

ก่อนที่จะเราจะกล่าวถึงเรื่องราวของท่านอับราฮัมและท่านนิมโรดโดยตรง เราจะทบทวนประวัติศาสตร์ซึ่งนำไปสู่ช่วงเวลาของพวกเขา

ผลแรกแห่งการยอมรับคำโกหกของซาตาน คือ ความกลัว

ปฐมกาล 3:9-10⁹ พระเจ้าพระยาห์เวห์ตรัสเรียกหาชายนั้นว่า “เจ้าอยู่ที่ไหน”¹⁰ เขา
ทูลว่า “ข้าพระองค์ได้ยินเสียงของพระองค์อยู่ในสวนก็กลัว เพราะข้าพระองค์เปลือย
กายอยู่ จึงหลบซ่อนตัวเสีย”

ตั้งแต่ออาดัมได้รับคำโกหก เขาเชื่อว่าเขามีชีวิตอยู่ในตัวเอง ปัญหา คือ ตอนนีเขาได้
ตระหนักว่าพระเจ้าทรงเป็นแหล่งชีวิตที่ใหญ่กว่าและทรงมีพลังมากกว่าที่เขา มีสิ่งนี้ได้
สร้างความกลัว ก่อนหน้านั้นอาดัมเชื่อว่าชีวิตของเขามาจากพระบิดาผู้ซึ่งทรงรักที่จะ
ประทานทุกสิ่งทุกอย่างให้แก่เขา ตอนนั้นเขาไม่มีความกลัวแบบนี้เลย **ผลแรกของการ
โกหก คือ ความกลัว**

สิ่งต่อไปที่คำโกหกก่อให้เกิดขึ้น คือ ความมึนงง เมื่ออาดัมถูกถามเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้
กระทำลงไป เขาไม่สามารถยอมรับได้ว่าเขานั้นผิด ความมึนงงในใจของเขาไม่ยอมให้
เขากระทำเช่นนั้น

ปฐมกาล 3:11-12¹¹ พระองค์ตรัสถามว่า “ใครบอกว่าเจ้าเปลือยกายอยู่ เจ้ากินผล
จากต้นที่เราห้ามเจ้าไว้แล้วหรือ”¹² ชายนั้นทูลว่า “หญิงที่พระองค์ให้อยู่กับข้า
พระองค์นั้นแหละ ยื่นผลจากต้นไม้ที่ให้แก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงกิน”

อาดัมกล่าวโทษภรรยาของเขา เขาควรจดจำว่าในระบอบของพระเจ้า อาดัมเป็นศิรัษะ
อยู่ในฐานะหัวหน้าของบ้าน ความรับผิดชอบทั้งหมดจะอยู่กับเขา สำหรับสิ่งที่เกิดขึ้น
ในครอบครัวของเขา การกล่าวโทษภรรยาของเขาแสดงให้เห็นว่า เขาเชื่อว่าภรรยา
ของเขามีอำนาจภายในที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของเขา ดังนั้นเขาจึงสามารถกล่าวโทษ
นางและไม่แสดงความรับผิดชอบ เป็นความจริงที่เอวาก็ล่อลวงอาดัม แต่เขาได้เลือก

หนทางของเขาเอง เพราะฉะนั้นเขาจึงต้องเป็นผู้รับผิดชอบ แต่เขาไม่สามารถยอมรับมันได้ **ผลที่สองของการโกหก คือ ความยโส**

ผลทั้งสองนี้เป็นเมล็ดสำหรับการก่อตัวขึ้นของเมืองบาบิโลน

มีผลอันเลวร้ายมากกว่านี้อีกที่จะมาถึง อาดัมและเอวาสารภาพความผิดพลาดของพวกเขา แต่เมล็ดพันธุ์แห่งการกบฏยังอยู่ในใจพวกเขาและส่งผ่านไปยังลูกของพวกเขา คือ คาอินและอาเบล อาเบลได้รักจิตวิญญาณที่ยอมจำนนของพระคริสต์เจ้าและอ่อนน้อมถ่อมตนทำตามแผนงานที่พระเจ้าได้ทรงบัญญัติไว้เพื่อฟื้นฟูมนุษยชาติให้รวมเป็นหนึ่งกับพระบุตรอีกครั้ง คาอินยอมรับพระเจ้าแต่ปฏิเสธที่จะทำตามแผนงานของพระองค์ **ผลที่สามของการโกหก คือ การต่อต้าน**

คาอินเปลี่ยนวิธีการนมัสการให้เหมาะสมกับตัวเองและละเลยเครื่องบูชาของลูกแกะ อาเบลขอร้องพี่ชายเพื่อทำตามคำบัญชาของพระเจ้าที่ได้ทรงสำแดง แต่คาอินไม่ยอมฟัง คาอินยังต่อต้านจนกระทั่งซาตานนำเขาให้ไปนောင်ชายด้วยความโกรธอย่างทารุณ **มีผลหลายอย่างที่ตามมา คือ ความโกรธ ความเกลียดชัง และการฆาตกรรม** การฆ่าอาเบลนั้นเป็นการแสดงออกถึงความคิดของซาตานต่อพระคริสต์เจ้า อาเบลผู้ที่ยอมทำตามซึ่งอ่อนสุภาพถูกฆ่าตายโดยพี่ชายที่ได้รับการดลใจจากซาตาน เป็นหลักฐานแรกของอารมณ์ความรู้สึกที่รุนแรงต่อพระคริสต์เจ้าซึ่งซ่อนอยู่ในที่ลึกแห่งจิตใจของซาตาน

ดังที่เราได้กล่าวไว้แล้วก่อนหน้านี้ จิตวิญญาณแห่งความต้านทาน ได้จัดความรู้สึกถึงพระพรและการเห็นพ้องของพระเจ้าออกไป หากปราศจากพระพรของพระเจ้าเราจะรู้สึกไม่ปลอดภัยและไร้ค่า คาอินได้ต่อต้านคำวิงวอนจากพ่อแม่ของเขา ต่อต้านคำวิงวอนของน้องชายของเขา และต่อต้านการวิงวอนขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่มีต่อเขา ยิ่งความต้านทานของคาอินทวีมากเท่าไร ความไม่มั่นคงและความไร้ค่าก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น คำสาปแช่งแก่คาอินที่พระเจ้าตรัส เป็นผลโดยธรรมชาติที่มาจากความต่อต้านนำมาซึ่งความกลัว ความไม่มั่นคง และความไร้ค่า

ปฐมกาล 4:11-12 ¹¹บัดนี้ เจ้าจึงถูกสาปจากดินที่อ้าปากรับโลหิตของน้องจากมือเจ้า
¹²เมื่อเจ้าเพาะปลูกบนดินจะไม่เกิดผลมาก เจ้าจะต้องหลบหนีและพเนจรไปในโลก”

คำว่า หลบหนีและร่อนเร่ ให้ความรู้สึกเหมือนกับการเดินทางพเนจร การโอนเอน และการไม่แน่นอน ความกลัว ความไม่มั่นคง และความไร้ค่า เหล่านี้คือผลต่าง ๆ ที่ตามมาหลังจากอาดัมกับเอวาได้สูญเสียอาเบล พระเจ้าทรงโปรดประทานลูกชายอีกคนหนึ่งให้แก่เขา คือ เสท เขาได้ประจักษ์มากอย่างยิ่งถึงจิตวิญญาณอันอ่อนน้อมถ่อมตน เช่นเดียวกับอาดัมและอาเบล ดังนั้น จึงมีชนเผ่าสองตระกูลซึ่งออกมาจากครอบครัวของอาดัม เผ่าของเสท ซึ่งเต็มไปด้วยความรู้สึกถึงพระพรของพระบิดาเจ้า โดยการยอมเชื่อฟังต่อพระบัญชาของพระองค์ เป็นที่รู้จักในฐานะเหล่าบุตรของพระเจ้า และชนเผ่าของคาอินที่เต็มไปด้วยผลของการกบฏ ได้ชื่อว่าเป็น ลูกชายและลูกสาวของมนุษย์

ซาตานรู้ดีว่าพระเจ้าทรงจัดตั้งความสัมพันธ์ของมนุษย์ไว้ในครอบครัว ดังนั้นเด็กที่เกิดมาในโลกต้องพึ่งพาบิดามารดาอย่างสมบูรณ์ สถานการณ์นี้จะช่วยให้เด็กเรียนรู้การพึ่งพาพระเจ้า บุคคลสำคัญในครอบครัวที่จะสอนเด็กถึงลักษณะที่ล้ำค่าแห่งการยอมกระทำตามนั้น คือ มารดา ซาตานได้ทดลองบุตรชายของพระเจ้า (เชื้อสายของเสท) ให้แสวงหาบุตรสาวของมนุษย์ (เชื้อสายของคาอิน) ที่จะแต่งงานกับพวกเขา (ปฐมกาล 6:2) บุตรสาวของคาอินเต็มไปด้วยจิตวิญญาณแห่งบรรพบุรุษของพวกเขา คือ ความกลัว ความเย่อหยิ่ง การกบฏ ความโกรธ และความเกลียดชัง ผลชั่วร้ายทั้งหมดนี้ถูกซ่อนไว้ในจิตใจของผู้หญิงที่ได้เรียนรู้ที่จะทำให้รูปลักษณ์ภายนอกของพวกเธอสวยงาม ลูกหลานของพระเจ้าไม่ได้แยกแยะอุปนิสัยของพวกเธอ และได้แต่งงานกับหญิงเหล่านี้ การรวมตัวกันนี้นำไปสู่เหล่าบุตรซึ่งเป็นเผด็จการชั่วร้ายที่สุด พระคัมภีร์เรียกพวกเขาว่า ยักษ์ ความหมายคือพวกเขาถือตัวเองเป็นใหญ่ และมุ่งเน้นการแสวงหาอำนาจ

ปฐมกาล 6:1-5 (THSV11) ¹อยู่มามนุษย์เริ่มทวีมากขึ้นบนแผ่นดินและมีบุตรหญิง ²บุตรชายของพระเจ้าเห็นว่าบุตรหญิงของมนุษย์งามดีก็เลือกและรับไว้เป็นภรรยา ³

พระยาห์เวห์จึงตรัสว่า “วิญญาณของเราจะไม่ต่อสู้กับมนุษย์ตลอดกาล เพราะมนุษย์เป็นแต่เนื้อหนัง วันเวลาของเขาคือ 120 ปี” ⁴เวลานั้นมีคนเนฟิล (คือ พวกมนุษย์ยักษ์) อยู่บนแผ่นดิน ภายหลังที่บุตรชายของพระเจ้าเข้าหาบุตรหญิงของมนุษย์และมีบุตร คือ พวกที่เป็นเหล่านักรบในโบราณกาล เป็นพวกที่มีชื่อเสียง ⁵พระยาห์เวห์ทรงเห็นว่าความชั่วร้ายของมนุษย์มีมากบนแผ่นดิน และทรงเห็นว่าเค้าความคิดในใจทั้งหมดของเขาล้วนเป็นเรื่องชั่วร้ายตลอดเวลา

ภายในระยะเวลาสั้น ๆ พระวิญญาณของพระเจ้ายกย่องพระเยซูเจ้าถูกขับออกจากหัวใจลูก ๆ ของพระเจ้า และความคิดของคนเกือบทั้งหมดเป็นเรื่องชั่วร้ายอย่างต่อเนื่อง พระเจ้าทรงถอนพระวิญญาณของพระองค์ออกไป และทรงยอมให้เกิดน้ำท่วมเพื่อหยุดความชั่วร้าย การทำลายล้าง และการทารุณ พระองค์ทรงให้โทษบิดาตกทอดไปถึงลูกหลานถึงสามชั่วสี่ชั่วอายุคน (อพยพ 20:5) พระเจ้าทรงเริ่มต้นใหม่อีกครั้งกับโนอาห์ และครอบครัวของเขา แต่ในไม่ช้าซาตานได้เข้ามาผ่านทางฮาม เพื่อวางรากฐานสำหรับอาณาจักรบาบิโลน ฮามได้รับอิทธิพลจากคนชั่วร้ายในโลกเก่า วันหนึ่งเมื่อเขาพบว่าบิดาของเขาอยู่ในเต็นท์ กำลังเปลือยกายอยู่ และเมมา เขาเข้าแทรกแซงและทำอะไรบางอย่างที่ชั่วช้า จนผลของความไร้ค่า ความไม่มั่นคง และการก่อกบฏ จะทำให้ลูกหลานของเขาก้าวไปสู่ การครอบงำ การควบคุม และความชั่วร้ายที่เพิ่มสูงขึ้น เพื่อขบเคี้ยวกับความไม่มั่นคง และความกลัวของพวกเขา

นิมโรด เป็นหลานชายของฮาม นี่คือนิสัยที่พระคัมภีร์ได้กล่าวถึงเขา

ปฐมกาล 10:8-10 (THSV11) ⁸คูชมีบุตรชื่อนิมโรด นิมโรดเริ่มเป็นคนมีอำนาจมากบนแผ่นดิน ⁹นิมโรดเป็นพรานเก่งกล้าเฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์ เพราะฉะนั้นจึงมีคำกล่าวที่ว่า “เหมือนกับนิมโรดพรานเก่งกล้าเฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์” ¹⁰อาณาจักรแรก ๆ ของนิมโรดเริ่มจาก บาบิโลน เอเรก อักคัต และคาลเนทในแผ่นดินชินนาร์

คำว่า นักรบ แปลว่า เสด็จจาร หรือ ทหารชายใหญ่ นิมโรดไม่อ่อนน้อมถ่อมตนเลย เขาเป็นคนแรกในพระคัมภีร์ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์และยังได้สร้างอาณาจักรของตนเอง โดยปราศจากการรับรู้ของพระเจ้าแห่งสวรรค์ เมืองแรกของอาณาจักรของนิมโรด คือ บาเบล หรือ บาบิโลน

ในขณะนี้ ที่เราได้วางรากฐานสำหรับที่จะเข้าใจอุปนิสัยของนิมโรด ตอนนี้เราสามารถตรวจสอบองค์ประกอบของศาสนาที่เขาตั้งไว้

13. สารสำคัญของบาบิโลน

เมื่อเราพิจารณาปัจจัยทั้งหมดในบุคลิกอันซับซ้อนของนิมโรด เราเกือบจะคาดเดาได้ว่าเขาจะสร้างระบบการบูชาแบบใด จิตวิญญาณแห่งความต้านทานจะสร้างสิ่งที่ตรงกันข้ามกับสิ่งที่พระคัมภีร์ได้เปิดเผยให้เห็นเกี่ยวกับพระเจ้า และนั่นคือสิ่งที่นิมโรดสร้างขึ้น นักประวัติศาสตร์โยเซฟุสได้กล่าวถึงพื้นฐานแห่งปรัชญาของนิมโรดเมื่อ 2,000 ปีก่อน

“นิมโรดเป็นผู้สนับสนุนให้พวกเขาถูกและดูหมิ่นพระเจ้า เขาเป็นหลานชายของฮาม ผู้เป็นลูกของโนอาห์ เขาเป็นคนกล้าหาญและมีพลังมาก เขาชักชวนคนอื่นว่าความแข็งแรงไม่ได้มาจากพระเจ้า หรือ เป็นเพราะพระเจ้าที่พวกเขามีความสุข แต่เชื่อว่าเป็นความกล้าหาญของตัวเอง ซึ่งจัดหาความสุข นอกจากนี้เขายังค่อย ๆ เปลี่ยนรัฐบาลไปสู่การปกครองแบบเผด็จการ เพราะเขาไม่เห็นวิธีอื่นใดในการเปลี่ยนคนให้พ้นจากความเกรงกลัวพระเจ้า ยกเว้นจะทำให้คนเหล่านั้นพึงพาในอำนาจของเขาอย่างต่อเนื่อง” โยเซฟุส โบราณวัตถุ เล่ม 1 บทที่ 4 ย่อหน้า 2

นิมโรดปฏิเสธพระพรของพระเจ้าอย่างหนักแน่น โดยการเลือกคำโกหกของงู เขาเลือกที่จะมุ่งเน้นไปที่อำนาจมากกว่าอุปนิสัย เขาได้สอนให้คนมองตัวเองเช่นเดียวกับที่ซาตานได้สอนอาดัมและเอวา ปรัชญานี้จะมีผลกระทบอย่างมากต่อโครงสร้างของครอบครัว สังเกตสิ่งที่นักประวัติศาสตร์ผู้หนึ่งได้กล่าวไว้

“อำนาจของผู้ปกครองในอดีตขึ้นอยู่กับความรู้สึกของญาติพี่น้อง และอำนาจของหัวหน้า ซึ่งเป็นภาพแห่งการควบคุมโดยผู้ปกครอง ในทางตรงกันข้าม นิมโรดเป็นจักรพรรดิของอาณาจักร และของมนุษย์ที่อาศัยอยู่ในอาณาจักรนั้น และโดยไม่คำนึงถึงความสัมพันธ์ส่วนตัว ก่อนหน้านี้นี้มีชีวิตอยู่กันแบบครอบครัวชนเผ่า เมื่อขยายใหญ่ขึ้นจึงเป็นสังคม แต่บัดนี้เป็นประเทศ ชุมชนทางการเมืองนั่นคือ รัฐ” A.T. Jones จักรวรรดิในพระคัมภีร์ 1904 หน้า 51

ระบบปิตาธิปไตย ในสมัยก่อนทำประโยชน์เพื่อให้หลักการที่พระพรจจะมาผ่านการ เชื้อฟงครอบครัว ซึ่งนำโดยบิดาและให้การอบรมให้เข้มแข็งขึ้นโดยมารดา แต่นิมโรด ได้เปลี่ยนทั้งหมดนี้และสร้างความสำเร็จไปที่ผู้นำของดินแดนที่มีสินทรัพย์วัสดุ เช่น พืชผล ที่ดิน และสิ่งปลูกสร้าง ก่อนหน้านั้นครอบครัวจะเร่ร่อนและปกครองตาม ความรู้สึกของญาติพี่น้องเหมือนกับผู้ใหญ่หมู่บ้าน อำนาจขึ้นอยู่กับการเคารพใน ความสัมพันธ์ นิมโรดสั่งการผ่านทางความกลัวต่ออำนาจและทำให้ประชาชนรับใช้เขา ผ่านการปกครองแบบเผด็จการ

นิมโรดทำมากกว่านั้นอีกเพื่อทบทำลายพระฉายาของพระเจ้าในความสัมพันธ์ของสามี ภรรยา นิมโรดแต่งงานกับมารดาของเขาเอง การแต่งงานแบบนี้อยู่ห่างไกลจาก ความสัมพันธ์ระหว่างพระบิดากับพระบุตรเท่าที่จะทำได้

เมื่อนิมโรดเสียชีวิต เซมิรามิส ภรรยาและแม่ของเขา ระบุว่าตอนนี้นิมโรดเป็นตัวเป็น ตนอยู่ในดวงอาทิตย์และเป็นผู้พิทักษ์และผู้จัดการของพวกเขา เซมิรามิส กลายเป็น จุดเชื่อมโยงที่สำคัญระหว่างโลกทางกายภาพและโลกฝ่ายจิตวิญญาณ นี่เป็นวิธีที่นาง ได้รับชื่อ "ราชินีแห่งสวรรค์" (เยเรมีย์ 7:18) การติดต่อสัมพันธ์กับนาง คือประตูสู่การ เข้าถึงการป้องกันและพลังของนิมโรด ระบบการนมัสการนี้เจริญรุ่งเรือง และการ นมัสการดวงอาทิตย์ปรากฏขึ้นในหลายที่ในโลก วันอาทิตย์กลายเป็นวันสูงส่งแห่งการ นมัสการซึ่งต่อต้านต่อพระพรพิเศษแห่งพระบุตรของพระเจ้า ที่มาในช่วงเวลาชั่วโมง วันสะบาโต (ปฐมกาล 2:3)

เซมิรามิส มีลูกชายชื่อทัมมุส เพื่อรักษาสถานะของนางไว้ นางอ้างว่าเธอได้รับการ สัมผัสโดยตรงกับรังสีของดวงอาทิตย์ซึ่งคือนิมโรดกลับชาติมาเกิดในทัมมุส กระบวนการเกิดใหม่นี้เกี่ยวข้องกับการเจริญขึ้นใหม่ของฤดูใบไม้ผลิและการนมัสการ ธรรมชาติ เทศกาลร้องไห้เพื่อทัมมุสได้รับการก่อตั้งขึ้นเมื่อฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อนที่ เขียวขุ่มสิ้นสุดลง การนมัสการนี้ ได้ใช้สัญลักษณ์ซึ่งเป็นรูปของแม่ (Madonna มา ดอนน่า) ซึ่งกำลังถือลูกของนาง

เอเสเคียล 8:14 แล้วพระองค์ทรงนำข้าพเจ้ามาที่ทางเข้าประตูทิศเหนือของพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าเห็นพวกผู้หญิงนั่งร้องไห้ไว้อาลัยแก่พระทัมมูส

โดยเซมิรามิสยึดหลักคำสอนเกี่ยวกับความเป็นอมตะของจิตวิญญาณ การยกย่องมนุษย์ในตัวนิมโรด การบูชาพลัง และการปฏิบัติพิธีต่าง ๆ เพื่อนำฝนและความอุดมสมบูรณ์ขึ้นมานั้น กลายเป็นส่วนหนึ่งในความสับสนของชาวบาบิโลน ตั้งแต่เซมิรามิสกลายเป็นประตูลูกศรเข้าถึงอำนาจของนิมโรด มีพิธีกรรมที่ก่อขึ้นที่ ชายต้องมีสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิงเพื่อที่จะเข้าถึงอำนาจได้ จึงเกิดเป็นการปฏิบัติของโสเภณีวัด และการเคารพบูชาดวงอาทิตย์ รวมทั้งการเผชิญหน้าทางเพศให้เป็นส่วนหนึ่งของการนมัสการ ไม่ต้องใช้เวลามากที่จะเห็นได้ว่าถ้าไม่มีความเชื่อพระเจ้าในครอบครัวอย่างเข้มแข็งแล้ว ระบบการนมัสการนี้อาจดูน่าสนใจมาก และน่าดึงดูดสำหรับหัวใจฝ่ายเนื้อหนึ่ง

ประเด็นสำคัญคือ เมื่อความปรารถนาที่จะมีอำนาจกลายเป็นเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของเรา อัตลักษณ์ที่แท้จริงของผู้ที่เราต้องการอำนาจนั้นไม่ได้เป็นเรื่องสำคัญอีกต่อไป อัตลักษณ์ของบุคคลจะมีความสำคัญแค่ในระบบที่ความสัมพันธ์นั้นเป็นศูนย์กลาง ระบบการนมัสการของชาวบาบิโลนได้รับการกล่าวขวัญถึงแนวคิดเกี่ยวกับบุคคล 3 บุคคลที่เชื่อมโยงกันอย่างสลับซับซ้อน เพราะนิมโรดนั้นเป็นทั้งลูกชายและสามีของเซมิรามิส แล้วสมมุติกันว่ามาเกิดใหม่ในทัมมูส ตัวตนที่แท้จริงของแต่ละคนกลายเป็นไม่ชัดเจน ซึ่งเป็นพระเจ้าเดียวในสามคน ดังที่เราได้กล่าวไว้ว่าการรู้ถึงอัตลักษณ์ที่แท้จริงของแต่ละบุคคลไม่ใช่สิ่งสำคัญ เมื่อพลังคือ จุดสำคัญในการนมัสการ ซึ่งตรงข้ามกับการนมัสการของพระเจ้าแห่งสวรรค์ เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องรู้จักอัตลักษณ์ของพระบิดาและพระบุตร เพื่อเข้าถึงความสุขและพระพรที่อยู่ในความสัมพันธ์ของพวกเขา สำหรับตัวตนของพวกเขาไม่ควรสับสนผสม หรือทำให้สับสน ที่ไหนที่กระบวนการนี้เกิดขึ้นเราสามารถมั่นใจได้ว่า เป็นพระแห่งอำนาจที่สร้างโดยซาตานซึ่งได้สักการบูชา ไม่ใช่พระบิดาเจ้าและพระบุตรของพระคัมภีร์

ทั้งจากประสบการณ์ของข้าพเจ้าเอง และจากประสบการณ์ที่มีต่อผู้อื่นในบริบทของคริสเตียน ข้าพเจ้าได้พบว่ามีความสับสนเกี่ยวกับผู้ที่ถูกกล่าวถึงในข้อพระคัมภีร์บางข้อ และผู้ที่เรากำลังกล่าวถึงในคำอธิษฐาน ข้าพเจ้าเคยได้ยินหลายครั้งที่คนแสดงความสับสนเกี่ยวกับผู้ที่พวกเขาอ้างอธิษฐานถึง และพวกเขาไม่ต้องการที่จะกระทำให้ไม่พอใจโดยละผู้ใดไว้ ความสับสนนี้เกิดขึ้นโดยตรงจากระบบบาบิโลนและแสดงให้เห็นถึงการแสวงหาอำนาจแทนที่จะแสวงหาพระบิดา พระบุตร และพระอุปนิสัยของพระองค์ ผู้แสวงหาทำอะไรอย่างไม่เจตนา แต่การสอนทำให้พวกเขาอยู่ในความสับสนอันลึกถึบนี้ ระบบบาบิโลนถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อแสดงความเคารพและความรักต่อพระเจ้า ในขณะที่ในความเป็นจริงแล้ว มันเป็นวิธีการหลงลืมพระเจ้าและวางมนุษย์ไว้ในสถานที่ของพระองค์

มีประวัติศาสตร์มากมายที่อ้างกล่าวถึงเกี่ยวกับการบูชาดวงอาทิตย์ของชาวบาบิโลน แต่ประเด็นสำคัญที่เราากำลังมองหา คือ รากฐานปรัชญาของมัน ระบบบูชาของ นิโมโรด เซมิรามิส ทัมมูส มุ่งเน้นในจุดต่อไปนี้

1. ความเชื่อในความเป็นอมตะโดยธรรมชาติ
2. กำลังและความแข็งแรงมาจากภายในตัวเรา
3. การปฏิเสธการปกครองที่หัวหน้า คือ บิดาผู้ช่วยพร และไปยอมรับการเผด็จการ/ผู้บงการ - ความสัมพันธ์ของมารดา / ลูก
4. ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่บิดาเป็น
5. ผู้สร้างเมืองและมุ่งเน้นการซื้อที่ดินและทรัพย์สิน

ระบบนี้ คือ การปฏิบัติตามคำสัญญาของซาตาน ที่มนุษย์จะกลายเป็นเหมือนพระเจ้า คือ รู้จักดีและชั่ว ระบบการสักการบูชาใด ๆ ที่มีคุณลักษณะใด ๆ เหล่านี้อยู่ซึ่งมีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งจากอาณาจักรของซาตาน ให้เราจำเอาไว้ว่ารูปแบบการ

สักการะบูชา นั้น ได้เติบโตขึ้นโดยตรงจากความกลัว ความภาคภูมิใจ การกบฏ และการบิดเบือนทางเพศที่ขัดกับพระเจ้าที่เป็นเจ้าที่ทรงเปิดเผยไว้ในพระคัมภีร์อย่างสิ้นเชิง

14. เชื้อสายแห่งโลหิต

จะเป็นประโยชน์ต่อเรามาก ถ้าเราเข้าใจขั้นตอนในการสร้างมุมมองต่อพระเจ้าของนิมโรด และเพื่อนร่วมงานของเขา อัครทูตเปาโลได้ให้การวิเคราะห์ที่กระชับเกี่ยวกับยุคสมัยนี้และผลกระทบที่มีต่อมนุษยชาติ เราจะใช้คำกล่าวของเปาโลเป็นแนวทางสำหรับการสนทนານี้

ในปฐมกาล พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามแบบพระฉายาของพระองค์ เราได้วิเคราะห์สิ่งนี้ไปในบท *สร้างตามพระฉายาของพระองค์* เหตุผลส่วนหนึ่งที่พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ในวิธีการที่พระองค์ทรงกระทำ คือ การสอนจักรวาลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพระองค์กับพระบุตรของพระองค์ สังเกตว่าเปาโลได้อธิบายว่าอย่างไร

โรม 1:19-20 (THSV11) ¹⁹เพราะการที่จะรู้จักพระเจ้าได้ก็แจ้งอยู่กับพวกเขา เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงสำแดงแก่เขาแล้ว ²⁰ตั้งแต่เริ่มสร้างโลกมานั้น สภาพของพระเจ้าซึ่งตามนุษย์มองไม่เห็น คือฤทธานุภาพอันถาวรและเทวสภาพของพระองค์ ก็ได้ปรากฏชัดในสรรพสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่มีข้อแก้ตัวเลย

ชาตาดามีเหตุผลที่จะโจมตีความสัมพันธ์ของสามภรรยาโดยตรง เพื่อไม่ให้มนุษย์เข้าใจถึงความรู้เรื่องพระเจ้าในความสัมพันธ์ของสามภรรยา เปาโลกล่าวถึงประวัติศาสตร์ของนิมโรดในช่วงสั้น ๆ เราจะตามไปที่ละขั้นตอน

โรม 1:21-25 (THSV11) ²¹เพราะถึงแม้ว่าเขาได้รู้จักพระเจ้าแล้ว เขาก็ไม่ได้ถวายพระเกียรติแต่พระองค์ให้สมกับที่ทรงเป็นพระเจ้า หรือขอบพระคุณพระองค์ แต่พวกเขากลับคิดในสิ่งที่ไม่เป็นสาระ และจิตใจโง่เขลาของเขาก็มืดมัวไป ²²ในการอ้างตัวว่าเป็นคนมีปัญญา เขากลายเป็นคนโง่เขลาไป ²³และเขาได้เอาพระสิริของพระเจ้าผู้เป็นอมตะ

มาแลกกับรูปมนุษย์ที่ต้องตาย หรือรูปนก รูปสัตว์สี่เท้า และรูปสัตว์เลื้อยคลาน²⁴ เพราะฉะนั้น พระเจ้าจึงทรงปล่อยเขาให้ประพฤติกาลโสโครกตามราคาตะมทาในใจของเขา ให้เขาทำสิ่งที่น่าอับอายต่อกายของกันและกัน²⁵ เพราะว่าเขาได้เอาความจริงเรื่องพระเจ้ามาแลกกับความเท็จ ทั้งนมัสการและปรณินบัติสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น แทนพระองค์ผู้ทรงสร้าง ผู้ซึ่งควรจะได้รับการสรรเสริญเป็นนิรันดร์ อาเมน

ในฐานะที่เป็นหลานชายของฮาม นิมโรดได้รู้จักพระเจ้าแห่งสวรรค์อย่างชัดเจน แต่เมื่อนิมโรดอ้าแขนรับเอาความเท็จที่เชื่อว่าความแข็งแรงนั้นมาจากภายใน ซึ่งไม่ได้มาจากพระเจ้า เขาก็หยุดที่จะเชิดชูพระเจ้าหรือที่รู้สึกขอบพระคุณสำหรับพระพรของพระเจ้า เรื่องนี้ทำให้นิมโรดและเพื่อนร่วมงานของเขามีความเข้าใจที่ผิดและทะนงเกี่ยวกับตัวตนของพวกเขา หน้าที่ของชายและหญิงที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้อย่างรอบคอบถูกบิดเบือนอย่างสิ้นเชิงและตัดช่องทางแห่งพระพรจากสวรรค์ พระวิญญูญาณบริสุทธิ์แห่งการยอมกระทำตามของพระบุตรของพระเจ้าไม่สามารถเข้าสู่จิตใจของพวกเขาได้ ใจของพวกเขาที่มีตมโนไป สิ่งในโลกเรียกว่า การปลดปล่อยสตรีและเสรีภาพทางเพศ ถูกมองว่าเป็นความก้าวหน้าและความฉลาด แต่มันทำให้พวกเขากลายเป็นคนโง่เขลา

เราสังเกตมาแล้วว่าหลังจากนิมโรดเสียชีวิต เซมิรามิส อ้างว่านิมโรดเป็นพระที่ดำรงอยู่ในดวงอาทิตย์ แนวความคิดแห่งพระเจ้าเปลี่ยนไปเหมือนมนุษย์ที่เลวทราม มนุษย์เสื่อมลงเพราะความรู้สึกที่บอกว่าชีวิตของเขามาจากไหนและความสัมพันธ์ระหว่างชายกับหญิงเสีย ความเท็จในการนมัสการผู้หญิงเพื่อให้เข้าถึงอำนาจของนิมโรด การกำเนิดใหม่ของนิมโรดในทัมมูส และการนมัสการธรรมชาติซึ่งคือการกราบไหว้นก สัตว์สี่เท้า และสัตว์เลื้อยคลาน ทั้งหมดนี้ทำให้พระฉายาของพระเจ้าเสื่อมเสียไปในมนุษย์และเปลี่ยนแปลงความจริงของพระเจ้าให้เป็นเรื่องโกหก แก่นสารของพระแห่งบาบิโลน คือการบูชาและการแสวงหาพลัง ตามที่เราได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี การแสวงหาพลังนั้นไม่ค่อยใส่ใจในเรื่องอัตลักษณ์ของสิ่งบูชา อุปนิสัยของสิ่งบูชามีความสำคัญน้อยกว่าอำนาจ การผสมผสานอันลึกลับของอัตลักษณ์ของนิมโรด เซมิรา

มิส และทัมมูส ส่งผลกระทบโดยตรงต่ออัตลักษณ์ของชายและหญิง และวิธีการที่พวกเขาเกี่ยวข้องกับกัน การกระทำเรื่องเพศมีความสำคัญมากกว่าตัวตนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และสัญลักษณ์ของมันก็เลยมีความหมายที่แตกต่างกันไปหมด

โรม 1:26-28 ²⁶เพราะเหตุนี้ พระเจ้าทรงปล่อยให้เขามีเลสตัณหาน่าอัปยศ พวกผู้หญิงของเขาก็เปลี่ยนจากเพศสัมพันธ์ตามธรรมชาติ ให้ผิดธรรมชาติไป ²⁷ส่วนผู้ชายก็เลิกมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงให้ถูกตามธรรมชาติเช่นกัน และเราร้อนด้วยไฟระคายคตหาที่มีต่อกัน ผู้ชายกับผู้ชายด้วยกันประกอบกิจอันน่าละอายอย่างยิ่ง เขาจึงได้รับผลกระทบอันสมควรแก่ความผิดของเขา ²⁸และเพราะเขาเห็นว่ากรรู้จักพระเจ้าไม่เป็นสิ่งสำคัญ พระองค์จึงทรงปล่อยให้เขามีจิตใจเสื่อมทรามและประพฤติสิ่งที่ไม่เหมาะสม

รักร่วมเพศเป็นความก้าวหน้าตามธรรมชาติสำหรับระบบบุชายของชาวบาบิโลน การกระทำทางเพศกลายเป็นวิธีการรับพลังจากคนที่เป็นตัวแทนของเซมิรามิส ซึ่งเป็นประตูเชื่อมต่อกับเทพ แนวคิดเรื่องความเป็นผู้นำและการเป็นผู้อ่อนน้อมไม่สำคัญอีกต่อไปแล้ว ความคิดในพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของผู้ชายและผู้หญิงหายไปในการแสวงหาอำนาจและการนั้สการตัวเอง เปาโลอธิบายผลลัพธ์สุดท้ายไว้ดังนี้

โรม 1:29-32 ²⁹พวกเขาเต็มด้วยการอธรรมทุกชนิด ความชั่วร้าย ความโลภ ความม่งร้าย ความอิจฉาริษยา การฆ่าฟัน การวิวาท การหลอกลวง การคิดร้าย พุดนินทา ³⁰ส่อเสียด เกลียดชังพระเจ้า ตูถูกคนอื่น เยอหยิ่งจองหอง อวดตัว คิดทำชั่วแปลกๆ ไม่เชื่อฟังบิดามารดา ³¹ไร้ปัญญา ไร้ความซื่อสัตย์ ไร้ความรักกัน ไร้ความเมตตา ³²แม้เขาจะรู้บัญญัติอันชอบธรรมของพระเจ้า ที่ว่าคนทั้งปวงที่ประพฤติเช่นนั้นสมควรจะตาย เขาก็ไม่เพียงประพฤติเท่านั้น แต่ยังเห็นชอบกับคนอื่นที่ประพฤติเช่นนั้นด้วย

หลายคนสงสัยว่าเหตุใดจึงมีความทารุณ ความเกลียดชัง และความอธรรม ซึ่งมีอยู่อย่างมากในโลกของเรา โรม บทที่ 1 แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ามันเกิดขึ้นอย่างไร และเหตุใดมันจึงมีผลร้ายเช่นนี้ ดังนั้นในการสรุปโครงสร้างแห่งความเสื่อมลงมาดังต่อไปนี้

1. การลืมนำชีวิตและพรทั้งหมดมาจากพระบิดาและพระบุตรของพระองค์
2. ความเชื่อที่ว่ามนุษย์มีแหล่งแห่งชีวิตโดยธรรมชาติในตัวเอง
3. การทำลายหน่วยครอบครัวซึ่งอนุรักษ์หลักการความเป็นผู้นำและการอ่อนน้อมที่
ให้พร
4. การบิดเบือนเรื่องเพศ
5. การเพิ่มขึ้นของความรู้สึกแห่งความไร้ค่า ความกลัว ความเย่อหยิ่ง ความโกรธ ความ
เกลียดชัง และการฆาตกรรม เนื่องจากขาดซึ่งพระพร
6. การวางลักษณะของความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่ทุจริตลงบนพระเจ้า หมายถึงการทำ
ให้อัตลักษณ์และหน้าที่ของทุกคนไม่ชัดเจน และการนมัสการซึ่งพลังเหนืออุปนิสัย

นี่เป็นกระบวนการที่ผู้คนถูกรับรองโดยบาบิโลน ในพระคัมภีร์นั้นบาบิโลนเป็น
มากกว่าอาณาจักรทางกายภาพ แต่เป็นตัวแทนของการโจมตีต่อจิตใจของมนุษย์ที่
ก้าวร้าวและทารุณที่สุดเท่าที่เคยมีมา มันมีพลังมหาศาลในการกดขี่จิตใจและทำให้คน
เป็นทาส การลักลอบโดยที่มันกำลังทำงานอยู่นั้นเป็นสิ่งน่ากลัว มันมีระบอบและทาง
ทำงานมากมาย เป็นไปไม่ได้เลยที่จะหักโง่ของมันเมื่อถูกจับ

ยกเว้นแต่ว่า เราได้เรียนรู้เรื่องราวของอับราฮัม เรื่องราวของอับราฮัมขาดเสียไม่ได้
เพื่อหนีให้พ้นจากบาบิโลน อับราฮัมนั้นมาจากแผ่นดินของบาบิโลน ครอบครัวของ
เขามีส่วนร่วมในการนมัสการของบาบิโลนแต่อับราฮัมหนีรอดออกมา มันเป็นสิ่งสำคัญ
ซึ่งเปาโลเขียนเริ่มต้นในจดหมายถึงชาวโรมัน ได้กล่าวถึงฤทธานุภาพของพระเจ้าใน
ข่าวประเสริฐ และหลังจากนั้นได้กล่าวให้รายละเอียดเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติใน
ชีวิตของอับราฮัม

โรม 1:16-18 ⁶ข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐ เพราะว่าข่าวประเสริฐ
นั้นเป็นฤทธานุภาพของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด พวกยิวก่อน แล้ว
พวกกรีกด้วย ¹⁷เพราะว่าในข่าวประเสริฐนั้น ความชอบธรรมซึ่งเกิดมาจากพระเจ้าก็ได้

สำแดงออกโดยความเชื่อ และเพื่อความเชื่อ ตามที่พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า “คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ” ¹⁸พระเจ้าทรงสำแดงพระพิโรธจากสวรรค์ต่อบรรดาความอธรรมและความชั่วร้ายทั้งปวงของมนุษย์ ผู้ใช้ความชั่วร้ายของตนปิดกั้นความจริง

โรม 4:16-21 ¹⁶เพราะเหตุนี้ การเป็นทนายทนั่นจึงขึ้นอยู่กับความเชื่อ เพื่อจะได้เป็นตามพระคุณ เพื่อรับรองพระสัญญาแก่นักทอลานของอับราฮัมทุกคน ไม่ใช่แก่นักทอลานที่ถือธรรมบัญญัติเท่านั้น แต่แก่นักทอลานที่มีความเชื่อเช่นเดียวกับอับราฮัมผู้เป็นบิดาของเราทุกคน ¹⁷ตามที่มีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “เราได้ให้เจ้าเป็นบิดาของชนหลายชาติ” เฉพาะพระพักตร์พระองค์ที่ท่านเชื่อ คือพระเจ้าผู้ทรงให้ชีวิตแก่คนที่ตายแล้ว และทรงเรียกสิ่งที่ยังไม่ได้เกิดให้มีขึ้น ¹⁸แม้ดูว่าจะหมดหวังแล้ว แต่อับราฮัมยังเชื่อว่าจะได้เป็น “บิดาของชนหลายชาติ” ตามคำที่ได้ตรัสไว้แล้วว่า “พงศ์พันธุ์ของเจ้าจะมากมายอย่างนั้น” ¹⁹ความเชื่อของท่านไม่ได้ลดน้อยลงเลย เมื่อท่านพิจารณาคุณลักษณะของท่าน ซึ่งเปรียบเหมือนตายไปแล้ว (เพราะท่านมีอายุประมาณร้อยปีแล้ว) และเมื่อคำนึงถึงครรภ์ของนางซาราห์ว่าเป็นหมัน ²⁰ท่านไม่ได้หวั่นไหวแคลงใจในพระสัญญาของพระเจ้า แต่ท่านมีความเชื่อมั่นคง จึงถวายเกียรติแด่พระเจ้า ²¹ ท่านเชื่อมั่นว่า พระเจ้าทรงสามารถทำสิ่งที่ทรงสัญญาได้

เรื่องราวการหนีออกจากบาบิโลนของอับราฮัมเป็นแก่นแท้สำคัญแห่งข่าวประเสริฐของพระคริสต์เจ้า นี่เป็นเรื่องที่เราควรจะได้เรียนรู้การปฏิบัติเพื่อเลิกกระทำความเสื่อมลงมาทั้ง 6 ขั้นตอนซึ่งได้กล่าวไว้ข้างต้น เรื่องราวของอับราฮัมจะช่วยให้เราทำลายโซ่ของบาบิโลนได้ และเราจะร้องออกไปว่า "บาบิโลนล่มจมแล้ว" (วิวรณ์ 18:2)

15. เรียกออกจากบาบิโลน

การนมัสการสิ่งลึกลับแปลกประหลาดของชาวบาบิโลน ได้แพร่ขยายไปทั่วโลก พระคัมภีร์ได้อธิบายดังนี้ว่า

เยเรมีย์ 51:7 บาบิโลนเคยเป็นถ้ำของค้ำในพระหัตถ์ของพระยาห์เวห์ ทำให้แผ่นดินโลกทั้งสิ้นมีนเมาไป บรรดาประชาชาติได้ดื่มเหล้าองุ่นของมัน เพราะฉะนั้นประชาชาติต่าง ๆ จึงบ้ำไป

เหล้าองุ่นแห่งบาบิโลน คือ คำสอนที่ลึกลับของบาบิโลนเกี่ยวกับพระเจ้าที่ทำให้จิตใจสับสนเสมือนคนเมา คำสอนเหล่านี้ทำลายครอบครัวต่าง ๆ ตัดพระพรของพระบิดาบนสวรรค์ สร้างความรู้สึกที่ไร้ค่าอย่างล้าลึก ความโกรธ ความไม่มั่นคง รวมถึงความต้องการที่มากขึ้นเพื่ออำนาจที่เพิ่มพูน

อิทธิพลของบาบิโลน คือการเปลี่ยนชนเผ่าเร่ร่อนตามครอบครัวให้เป็นรัฐที่ขึ้นอยู่กับดินแดนที่ได้รับการปกป้องโดยกองทัพ หมู่บ้านเล็ก ๆ ได้กลายเป็นเมืองที่มีกำแพงล้อมรอบขนาดใหญ่เพื่อการป้องกันที่ง่ายขึ้น ระบบภาษีต้องได้รับการพัฒนาเพื่อจัดหาอาหารและอาวุธให้กับกองทัพ การเก็บภาษีเรียกร้องให้ปกครองด้วยรัฐบาลเผด็จการราชาธิราชเพื่อให้แน่ใจว่าภาษีจะถูกเรียกเก็บได้

การที่พวกเขาได้เห็นการนองเลือดอยู่เป็นประจำ ทำให้พวกเขาผู้มีใจแข็งกระด้าง เหมินห่างจากครอบครัวของพวกเขายาวนานกว่าปกติรวมเข้ากับการปฏิบัติบูชาที่ผิดศีลธรรม นำไปสู่การเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในการค้าประเวณี ซึ่งทำลายครอบครัว และปฏิบัติกับผู้หญิงดีกว่าวัวเพียงหนอยหนึ่ง เว้นแต่เป็นโสเภณีวัดซึ่งพวกเขาได้รับการดูแลเป็นอย่างดี

กระบวนการณ์นี้เป็นแผนการของซาตานที่จะทำให้พระฉายาของพระเจ้าเสื่อมเสียไปในมนุษย์ ที่จะเปลื้องศักดิ์ศรีของเขา และทำให้เขาเป็นทาสต่ออวัตถุประสงค์ของซาตาน ในสงครามของซาตานกับพระเจ้า พระเจ้าทรงตอบสนองด้วยความรักอันเมตตาและทรงเรียกชายคนหนึ่งออกมาเพื่อสร้างอาณาจักรซึ่งอยู่บนพื้นฐานของครอบครัวขึ้น

ใหม่อีกครั้ง ซึ่งวางรากอยู่บนหน้าที่ของบิดา เพื่อจะทรงอวยพระพรและเรียกคืนพระลักษณะอันล้ำค่าที่สุด นั่นคือภรรยาที่ยอมจำนนและอุ้มชูครอบครัว เพื่อสอนคนรุ่นต่อไปสำหรับวิธีการเชื่อฟังพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์ อับรามหรือ อับรามซึ่งเป็นชื่อแรกของเขา นั้นอาศัยอยู่ไม่นานหลังจากเวลาของนิมโรด แต่หลักฐานบางอย่างยังชี้ให้เห็นว่าชีวิตของพวกเขาคาบเกี่ยวกัน เมื่อศาสนาของบาบิโลนมีอำนาจเหนือแผ่นดินส่วนมาก

ปฐมกาล 12:1-3 องค์พระผู้เป็นเจ้าได้เคยตรัสกับอับรามว่า “จงละบ้านเมืองของเจ้า วงศ์ตระกูลของเจ้า และครอบครัวบิดาของเจ้าเพื่อไปยังดินแดนที่เราจะสำแดงแก่เจ้า “เราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ และเราจะอวยพรเจ้า เราจะทำให้ชื่อเสียงของเจ้า เลื่องลือ และเจ้าจะเป็นพร เราจะอวยพรบรรดาผู้ที่อวยพรเจ้า และเราจะสาปแช่งบรรดาผู้ที่แช่งเจ้า ทุกชนชาติทั่วโลกจะได้รับพรผ่านทางเจ้า”

สถานที่ที่อับรามกำลังจะจากไป คือ ศูนย์กลางแห่งอาณาจักรของนิมโรด ซึ่งก็คือชนชาวเคลเดีย

ปฐมกาล 11:26-28²⁶หลังจากที่เทราห์อายุ 70 ปี เขาก็มีบุตรชายชื่อ อับราม นาโฮร์ และฮาราน นี่คือเรื่องราวเชื้อสายของเทราห์ เทราห์มีบุตรชายชื่ออับราม นาโฮร์ และฮาราน ฮารานมีบุตรชายชื่อโลท ขณะที่เทราห์บิดาของเขายังมีชีวิตอยู่ ฮารานได้สิ้นชีวิตลงที่เมืองเออร์ของชาวเคลเดียซึ่งเป็นบ้านเกิดของเขา

พระเจ้าทรงนำอับรามออกจากบ้านเกิดเพื่อหยุดความเกี่ยวข้องกันและการปฏิบัติบูชาของบาบิโลนที่เขาเคยกระทำ พระเจ้าจะทรงอวยพรให้อับรามมีความรู้เรื่องอาณาจักรครอบครัวที่ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างพระบิดาและพระบุตร พระเจ้าทรงทำให้ความสามารถในการคลอดบุตรของนางซารายช้าลงจนกว่าพวกเขาจะได้เรียนรู้หลักการเหล่านี้อย่างละเอียด

พระเจ้าทรงทำให้อับรามเป็นพระพรด้วยการสร้างให้เขาเป็นรูปแบบของวิธีการที่ครอบครัวควรปฏิบัติ ทุกคนที่ยอมรับหลักการครอบครัวของอับรามและนางซาราย

จะได้กัญญาแจสำคัญ เพื่อรับพระพรของพระบิดาบนสวรรค์มาสู่จิตใจของพวกเขา และทำให้พวกเขามีความรู้สึกว่าพวกเขาเป็นที่รักเพื่อตัวของพวกเขาเอง ไม่ใช่เพราะความสามารถหรืออำนาจที่มีอาณาจักรยิ่งใหญ่ที่ได้ทรงสัญญาไว้กับอับรามนั้น มีเงื่อนไขอยู่ในการมีโครงสร้างของครอบครัวที่ชัดเจน

ปฐมกาล 11:18-19 (THSV11) ¹⁸ แน่ทีเดียอับราฮัมจะเป็นประชาชาติใหญ่โตและมีกำลังมาก และประชาชาติทั้งหมดในโลกจะได้รับพรก็เพราะเขา ¹⁹ เพราะเราเลือก (ภาษาฮีบรูแปลตรงตัวว่า *รู้จัก*) เขาแล้ว เพื่อเขาจะได้กำขับลูกหลาน และครอบครัวที่สืบต่อมาของเขา ให้รักษาพระมรรคาของพระยาห์เวห์ ให้ทำความชอบธรรมและความยุติธรรม เพื่อพระยาห์เวห์จะประทานแก่อับราฮัม ตามที่พระองค์ตรัสไว้แก่เขา”

วลี "เพราะเรารู้จักเขา" ให้ความรู้สึกถึงความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดระหว่างพระเจ้าและอับราฮัม เนื่องจากพระเจ้าทรงสอนเขาถึงวิธีการดูแลภรรยาและลูกของเขา พระเจ้าทรงอธิบายให้เขาฟังว่าได้ทรงออกแบบตั้งแต่แรกเริ่มแล้วว่า สามิและบิดาจะเป็นช่องทางสำหรับพระบิดาบนสวรรค์เพื่อที่จะเทพระพรแห่งความพอใจยินดีที่มีต่อพวกเขา สามิและบิดาไม่เพียงได้เมล็ดพันธุ์ทางกายภาพเพื่อให้ภรรยาได้เลี้ยงดูบุตรให้เติบโตเท่านั้น แต่เขายังได้รับเมล็ดพันธุ์ทางฝ่ายวิญญาณ เพื่อให้ภรรยาได้มีความรู้สึกชื่นชมและมีความรักแก่เด็ก ๆ ให้มีจุดมุ่งหมายและมีคุณค่า สังเกตว่าสุภาชิตได้กล่าวถึงเรื่องนี้ อย่างไรก็ตาม

สุภาชิต 17:6 หลานเป็นมงกุฎของคนแก่และศักดิ์ศรีของบุตรชายคือบิดาของเขา

ความสามารถของอับราฮัมที่จะให้พรแก่ภรรยาและลูก ๆ ของเขาขึ้นอยู่กับจิตวิญญาณที่อ่อนนุ่มเชื่อฟังของซาราห์ อำนาจของอับราฮัมยิ่งใหญ่เท่าที่นางให้กับเขา ยิ่งนางอธิษฐานสำหรับการทรงนำสามิและวางใจในพระเจ้าว่าจะทรงโปรดประทานถ้อยคำและการตัดสินใจที่ถูกต้องให้และการเชื่อถ้อยถ้อยคำของสามิมากขึ้นเท่าไร ลูก ๆ ของนางก็จะเห็นว่าสิ่งที่บิดากล่าวเป็นเรื่องสำคัญมากเท่านั้น เด็ก ๆ มองที่มารดา

ของพวกเขาเพื่อจะรู้ความสำคัญและประสิทธิภาพของถ้อยคำของบิดา ท่านอัครสาวกเปโตรบอกกับเราว่า ภรรยาของเขาได้เรียนรู้ที่จะพิจารณาสามีของนาง

1 เปโตร 3:5-6 ⁵เพราะนี่เป็นแนวทางที่สตรีผู้บริสุทธิ์ในอดีตซึ่งหวังใจในพระเจ้าเคยทำให้ตนเองงดงาม พวกนางยอมเชื่อฟังสามีของตน ⁶เหมือนนางซาร่าห์ผู้เชื่อฟังอับราฮัมและเรียกเข่าว่านาย ถ้าท่านทำสิ่งที่ถูกต้องและไม่หวาดหวั่นสิ่งร้ายอันใด ท่านทั้งหลายก็เป็นลูกหลานของนางซาร่าห์

เนื่องจากอับราฮัมและซาร่าห์ได้ออกมาจากเมืองบาบิโลนแล้ว ดังนั้นพวกเขาจึงมีสิ่งที่ต้องเรียนรู้อีกมากมาย พวกเขาทั้งสองได้ทำผิดพลาดหลายอย่างไประหว่างทาง ซึ่งทำให้ซาร่าห์มีลูกช้ำ คือ อิสอัค ภายหลังจากการทดลองและบทเรียนต่าง ๆ สุดท้ายอับราฮัมและซาร่าห์สามารถยอมให้พระเจ้าทรงประทานพระพรแก่อิสอัคเป็นอย่างมาก ด้วยพระวิญญูญาณของพระบุตร จนอิสอัคยอมสละชีวิตเช่นเดียวกับที่พระเยซูเจ้าทรงยอมสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน อับราฮัมยังได้เรียนรู้ที่จะรักจิตวิญญูณแห่งการนอบน้อม โดยความตั้งใจว่าจะไว้วางใจในพระเจ้าแม้ในเวลาที่มีความเสี่ยงเหมือนจะเป็นไปไม่ได้

ปฐมกาล 22:1-2,10-12 ¹ต่อมาพระเจ้าทรงทดสอบอับราฮัม พระองค์ตรัสกับเขาว่า “อับราฮัมเอ๋ย” เขาทูลตอบว่า “ข้าพระองค์อยู่ที่นี้” ²แล้วพระเจ้าตรัสว่า “ขอเจ้าจงพาลูกชายของเจ้า ลูกชายเพียงคนเดียวของเจ้า ผู้ที่เจ้ารัก คืออิสอัค ไปยังแคว้นโมริยาห์ จงถวายเขาเป็นเครื่องเผาบูชาบนภูเขาแห่งหนึ่งซึ่งเราจะสำแดงแก่เจ้า” ¹⁰จากนั้นเขาเอื้อมมือหยิบมีดจะฆ่าลูกชายของตน ¹¹แต่ทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้าเรียกอับราฮัมจากฟ้าสวรรค์ว่า “อับราฮัม อับราฮัม” เขาตอบว่า “ข้าพระองค์อยู่ที่นี้” ¹²ทูตสวรรค์กล่าวว่า “อย่าแตะต้องเด็กคนนั้น อย่าทำอะไรเขาเลย บัดนี้เรารู้แล้วว่าเจ้ายำเกรงพระเจ้า เพราะเจ้าไม่ได้หวงลูกชายของเจ้าจากเรา แม้เป็นลูกชายเพียงคนเดียวของเจ้า”

เป็นการอัศจรรย์ที่ในช่วงเวลาชีวิตของมนุษย์คนเดียว พระเจ้าทรงสามารถทำลายระบบลึกลับที่กดขี่ของบาบิโลนจากจิตใจของอับราฮัม และเรียกคืนการนมัสการของ

พระเจ้าที่แท้จริงแห่งสวรรค์ การเดินทางของอับราฮัมจากบาบิโลนเป็นพื้นฐานสำหรับการเดินทางของเราในวันนี้ พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ที่แท้จริงและพระบุตรของพระองค์ทรงกำลังเรียกเราจากเทพเจ้าเท็จแห่งโลกนี้ และเข้าสู่อาณาจักรครอบครัวยุคใหม่ ความสัมพันธ์อันดีงามกับพระองค์ที่คุณค่าของเรามาจากความสัมพันธ์ในครอบครัวของเรา ไม่ใช่จากอำนาจที่เราประสบผลสำเร็จเอง

พระปัญญาของพระเจ้า

ผู้ที่มีพระบุตรก็มีชีวิต เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้นเล่า นั่นก็เพราะว่า ในพระบุตรของพระเจ้ามีจิตใจอันบริสุทธิ์ ซึ่งเชื่อฟังต่อพระบิดา พระบุตรทรงกระทำสิ่งที่พอพระทัยต่อพระบิดาเสมอ ได้รับซึ่งพระพรและความรักอย่างลึกซึ้งจากพระบิดา หัวใจของพระบุตรนั้นเปี่ยมไปด้วยความสงบสันติ สุขสมบูรณ์ในความรักของพระบิดา

คือพระปัญญาของพระบิดาที่ทรงแบ่งปันพระวิญญาณของพระบุตรนี้ให้กับทั้งจักรวาล เป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่หั่งอ่อนโยน เชื่อฟัง และมีความรักต่อพระบัญญัติของพระบิดา พระคริสต์เจ้าทรงเป็นพระปัญญาของพระเจ้าและทรงเป็นความมั่นคงของอาณาจักรที่มีสามัคคีธรรมซึ่งกันและกัน

ชาตานั้น ปฏิเสธพระบุตรของพระเจ้าและพระวิญญาณของพระบุตร วิญญาณแห่งการกบฏของชาตานั้น ทำสงครามกับพระวิญญาณที่อ่อนโยนและเชื่อฟังของพระบุตร วิญญาณแห่งการกบฏนี้ถูกส่งผ่านไปยังเผ่าพันธุ์ของมนุษย์ ในการเสียดสีของพระคริสต์เจ้านั้น เราจะได้รับพระวิญญาณที่อ่อนโยนนี้อีกครั้ง ความลับในการมีพระวิญญาณนี้คือการรู้ถึงพระลักษณะและอุปนิสัยของพระบิดาและพระบุตร นี่คือ ชีวิตนิรันดร์ ที่จะรู้จักพระบิดาและพระบุตรของพระองค์ (ยอห์น 17:3) และต็มน้ำจากแหล่งน้ำพุแห่งชีวิต ซึ่งไหลออกมาจากพระที่นั่งของพระเจ้าและพระเมษโปดก